Du Sköna Nya Psykiatriska Värld

Den hemliga agendan

av Peter Anstrin

DEN HEMLIGA AGENDAN

Psykiatrin har på mindre än ett århundrade infiltrerat samhället i en global omfattning, och det har inte skett av en slump. Klara, utarbetade och uttalade planer fanns redan på 1930-talet för att skapa en världsregering med hjälp av psykiatrin – som skulle agera som ett slags ”överjag” till regeringarna. Första världskriget var över och psykiatrin ville ut från de trånga institutionerna och ta kontroll över samhället genom att infiltrera olika yrkesgrupper. De skulle helt enkelt rädda världen. Den 18 juni 1940 håller psykiatriker John Rawling Rees tal till Nation Council for Mental Hygien i London om hur detta skulle ske.

> ”Vi har gjort ett framgångsrikt angrepp på ett antal yrkeskårer. De som är lättast att angripa är naturligtvis lärarkåren och kyrkan, de svåraste är juridiken och medicinen ... Om vi ska infiltrera andra människors yrkesmässiga och sociala aktiviteter, tror jag att vi måste imitera de totalitära staterna och organisera någon slags femtekolonnverksamhet.”

Talet finns inspelat och nedskrivet. Militärpsykiater J. R. Rees var en av Englands och kanske världens mest inflytelserika psykiater vid denna tid. Han blev den första ordföranden för den senare stiftade World Federation of Mental Health (WFMH) år 1948 vilket även blev höjdpunkten under hans karriär. Dessförinnan var han chef för Tavistock Clinic i London, enheten för psykologisk krigföring i Storbritannien. År 1929 organiserade han en världskonferens i London för psykiatriker och mentalhälsovårdare från hela Europa, USA och Kanada. Detta var den första konferensen i mental hygien någonsin.

Bakgrunden till denna konferens var att psykiatrikerna ville utvidga och föra ut sina aktiviteter i samhället. De skulle inte längre bara ta hand om de mentalt sjuka utan påbörja och etablera en preventiv och social psykvård – i första hand riktad mot barnen. Orden mental hygien förpliktigade. Det uppväxande släktet skulle formas enligt deras idéer. De visste att psykiatrins rykte hos allmänheten och övriga vetenskaper var dåligt. Men det var absolut nödvändigt för dem att komma ut från institutionernas tjocka väggar och in i samhället för att få större inflytande och således öka bidragen. ”Preventiv vård” var temat för konferensen. Den första talaren läste upp ett brev från den brittiska hälsoministern med budskapet:

> ”Bildandet av en välinformerad opinion hos allmänheten är en av de väsentliga villkoren för framgång inom detta område. Nyckeln till en sådan framgång måste absolut vara preventiv vård.”

I mina två tidigare böcker, Ett sekel med psykiatrin, Del I + II, går jag utförligare in på området med psykiatrins agenda. Men det är ett område som bör utforskas mycket mer. Jag skrev böckerna för cirka 10 år sedan och mycket har hänt därefter som dels bekräftar vad som förutsågs då och dels annat som visar att säcken håller på att dras åt mycket snabbt. Terrorhotet används naturligtvis idag för att slå ut mänskliga rättigheter. Övervakningssamhället som jag förutspådde är redan här. Det finns planer på att varje människa i framtiden kommer att injiceras med ett mikrochips med alla uppgifter för att kunna kontrolleras totalt, genom bankkonton etc. De som gör uppror diagnosticeras och medicineras. Jag har inte tagit med alla referenser i denna bok. Om någon är intresserad att forska vidare i detta område bör dessa böcker läsas först, för utförligare förståelse av psykiatrins historia, nutid och framtid, ur just denna aspekt med psykiatrins agenda.

Psykiatrin, som inte visste vad som orsakade mentalsjukdom och definitivt inte hade någon bot för det och ingen annan behandling än tortyr och inspärrning, insåg att preventiv vård var ett briljant verktyg. Det var lagom flummigt – det krävde ingen vetenskap. Liksom den somatiska sjukvården hade sin preventiva vård så skulle nu psykvården ha sin. Detta var något helt nytt som samhället skådade. Och här fanns plötsligt en ursäkt för psykiatrins ständiga misslyckanden. Nu kunde man skylla på ärftlighetsfaktorer, uppväxtfaktorer, hämmande av sexuell nyfikenhet, religionen och därmed moralen, skolan, bestraffningssystemet med mera – med dem själva som självutvalda experter. Nu kunde man bokstavligen ta ett skutt in på den politiska arenan. Inte ett dåligt hopp för en pseudovetenskap utan några som helst resultat och som tidigare mest sysslat med renodlad tortyr. Ordet Bedlam är ett engelskt ord som idag används för att beskriva kaos eller tumult. Men Bedlam är förkortningen på ett ökänt mentalsjukhus i London (St. Mary of Betlehem) där man låste in patienterna, piskade dem och använde rena tortyrmetoder tills rent kaos utbröt på avdelningarna med jämna mellanrum.

Konferensen 1929 lade fram en detaljerad plan för preventiva åtgärder. Man skulle betona vikten av att lärarna lärde sig att se signaler hos barnen som visade på mentala störningar – för att kunna slussa dem vidare till ”experter” som skulle behandla deras ”sjukdom”.

Psykiatriker J. R. Rees, chef för Tavistock Clinic, enheten för psykologisk krigföring i Storbritannien konfererar med amerikanska och engelska militärpsykiatriker. Psykiatriker William Menninger, en av USA:s mest inflyteserika psykiatriker står lutad över honom längst ut till vänster. De skulle tillsammans leda korståget mot lärarna, kyrkan, medicinen och juridiken.

Sexualutbildning skulle integreras med den övriga utbildningen. Ungdomsdomstolarna ansågs alldeles för hårda i sin bestraffning. Enligt talare på konferensen så var det upp till experterna att diagnostisera ungdomsbrottslighet. Den var plötsligt en sjukdom och skulle *vårdas*. Även rättspsykiatrin tog fart. Brottslingarna skulle nu *vårdas*. Kriminalitet var en sjukdom precis som diabetes. Detta var något helt nytt och omvälvande på denna tid. Och precis som diabetessjuka fick de kriminella insulin – i form av insulinchocker.

Psykiatriker Enst Rüdin

Efter denna konferens hölls två andra betydande konferenser som samordnade aktiviteterna mellan de olika förbunden. Den första var First International Congress on Mental Hygiene som hölls i Washington i maj 1930 med deltagare från 53 länder. Bland talarna fanns internationellt erkända psykiatriker såsom Ernst Rüdin, arkitekten bakom det senare utrotandet av 250 000 mentalpatienter och förståndshandikappade under nazitiden i Tyskland. Rüdin fick utmärkelse (se bild) av Hitler för sina betydande insatser att bevara rasen ren. Där fanns några av Englands främsta förespråkare för rashygien. Vid kongressen närvarade bland annat USA:s inrikesminister, chefen för USA:s barnbyrå och USA:s chefsläkare (Surgeon General). Denna konferens inriktade sig på rashygieniska preventiva åtgärder.

Den andra internationella konferensen hölls i London i maj 1931, sponsrad av National Council on Mental Health. Dess syfte var, helt i enlighet med den brittiska hälsoministerns brev, att ”upplysa allmänheten angående denna stora fråga om hälsa och mental hygien ... Arbetet med att styra den allmänna opinionen... är ett välsignat arbete.”

Man hade stor hjälp av dåtidens beteendevetare, såsom Pavlov, Skinner och Watson, för att ”styra den allmänna opinionen”. De inriktade sig under denna konferens på ”mänskliga faktorer” inom brottsligheten, industrin, socialarbetet, utbildning men, kanske viktigast, ”internationella problem”. Huvudtalare i detta ämne var den engelske psykiatern John R. Lord som även talade vid kongressen i Washington 1930. Hans visioner var nu om möjligt ännu större:

> ”Inom mentalhygienrörelsen kommer man att finna botemedlet mot krig ... Jag har formulerat två slogans som är användbara för fredsprogrammet inom mentalhygienen: Att tänka internationellt och nödvändigheten av att avväpna sinnet.”

Lord rekommenderade att mentalhygienrörelsen skulle rikta sig till alla nationer för att effektivt kunna hantera ”emotionellt störda eller kriminellt lagda sektorer av samhället.” Han ville genomsyra samhällets alla sektorer med psykiatri ”för att kunna befria framtida generationer från dessa farliga element.” Det var även viktigt att utbildning, eller snarare, indoktrinering, i mentalhygien skulle vara ”obligatorisk i alla högskolor och universitet, från vilka de regerande klasserna till största delen hämtas.” Lord hävdade också att alla nationer måste ”förses med metoder för att avlägsna alla kungar, härskare och guvernörer som är mentalt och moraliskt opassande för sina högre plikter och sitt stora ansvar. Prinsar

i tronföljden inom monarkier borde ha psykiatriker och psykologer bland sina medicinska rådgivare."

Även inom demokratierna skulle ledarna undersökas. Psykiatrin skulle övervaka kungars, prinsars, politikers, ja, hela nationers mentala hälsa. Planerna var stora, för att inte säga globala. Och de vann kraft och gehör. Psykiatriker Heinz Lehman från USA intervjuades i ett TV-program i USA på 1960-talet:

> "Psykiatrin borde faktiskt finnas i regeringar; politikerna borde lyssna på psykiatriker. Psykiatriker borde finnas i varje parlament och styra och bevaka politiska angelägenheter."

Idéerna om världsherravälde tog definitivt inte slut där. I slutet på 1980-talet skrev den svenske, nu framlidne, psykiatrikern, David Ingvar, en debattartikel i Svenska Dagbladet där han krävde en "rikspsykiater" som skulle stå över alla politiska befattningar med rätt att tvångsvårda, alltså tvångsmedicinera och elchocka, regeringspolitikerna. År 2007 säger professor i socialpsykiatri, Wolfgang Rutz och chef för Enheten för Hälsobefrämjande Psykiatri i Uppsala att "alla politiska beslut borde föregås av psykiatriska konsekvensanalyser." Ambitionerna var minst sagt höga inom psykiatrin. Lord avslutade sitt anförande 1930 med:

> "Överlevande för de starkaste kommer att innebära överlevnad, inte bara för de starkaste vad det gäller den fysiska överlevnadskampen, oavsett alla moraliska betänkligheter, utan för de starkaste i en naturlig utveckling inom de sociala framstegen."

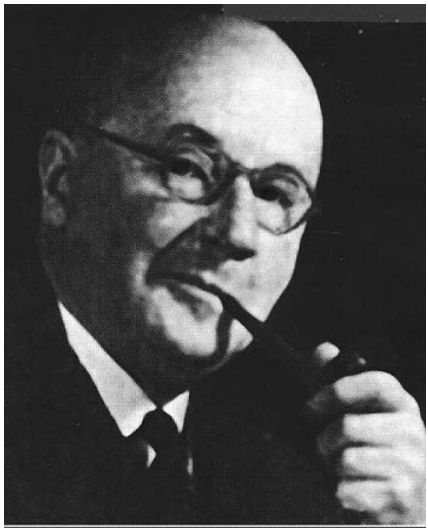
Och vi vet vad detta tankesätt ledde till senare. Fast Hitler var mer direkt. Militären och politiken var tätt sammanvävda under denna tid. Tavistock tränade inte bara den brittiska och den amerikanska underrättelsetjänsten i psykiatriska metoder, de tränade även lärarna i skolor som i sin tur använde kunskaperna på sina elever. Tavistock skulle senare utbilda socialarbetare, industriledare och aktiva inom fackföreningsrörelsen. De utbildade även två ökända psykiatriker i "masskrigets psykologi", som ett kort tag senare skulle starta ett blodigt och mycket smutsigt inbördeskrig i Jugoslavien, Karadzic och hans vän och kollega Jovan Raskovic (utförligare besrkivet i *Ett sekel med psykiatrin,* Del ll, kap. 2).

Men inriktningen skulle främst vara på dem som arbetade med familje- och barnfrågor. Man skulle därmed uppfylla den senare uppställda målsättningen om en psykiatri som vänder sig ut i samhället och Tavistock skulle senare bli en "mönsteranstalt" för hela världens mentalhälsorörelse. De hade ett stort globalt inflytande på mentalhälsovården. Dock så gott som helt okända bland allmänheten.

Rees och Tavistock hade stort anseende och samarbete med övriga psykiatriska instanser över hela världen. Idag har Tavistock ett mycket stort kontaktnät, även i Sverige, och dess inflytande har nått dit de en gång önskade – den politiska stratosfären där den verkliga makten kan influeras, eller kanske manipuleras. När professor Thomas Szasz säger att psykiatri är ren politik, menar han att psykiatrin är en förlängning av den politiska armen.

Rockefellers inflytande

Det bör därför nämnas i sammanhanget att Rockefeller genom världens största stiftelse, Rockefeller Foundation, sponsrade en stor del av denna mentalhälsorörelse, framförallt omdanandet av så gott som hela skolsystemet i USA, som senare skulle exporteras till Europa. Med omdanandet avses mentalhälsoexperternas övertagande av så gott som hela skolsystemet. Enorma summor pumpades in i amerikanska skolsystemet under flera decennier via skattebefriade stiftelser som styrdes av några av världens rikaste män. I en rapport från 1953, The Special Committee of Tax-Exempt Foundations and Comparable Organizations, 27 juli 1953, beskrivs hur pengarna från dessa skattebefriade stiftelser användes för att omforma samhället.

Psykiatriker J. R. Rees, chef för Tavistock Clinic, enheten för psykologisk krigföring i Storbritannien samt förste ordförande i WFMH, skulle leda infiltrationen i samhället. Vem kunde vara bättre?

> ”En mängd bevis visar att de mest inflytelserika utformarna av nya idéer inom pedagogiken energiskt försökt muta våra skolor och att stora donationer från de skattebefriade stiftelserna försåg dem med effektiva språkrör för sina omstörtande doktriner ... Den sammanlagda makten hos till exempel Ford-, Rockefeller- och Carnegiestiftelserna ... kan resultera i en fullständig dominans av landets intellektuella liv.”

En mängd ”pedagogiska” system implementerades nu i den amerikanska skolan. Den blev ett enda stort socialpedagogiskt experiment. Idén var inte att i första hand utbilda barnen i kunskapsorienterade ämnen, idén var att utbilda dem till kommande världsmedborgare. I handboken *National Training Laboratories* för lärare i USA står följande:

> ”Trots att barnen verkar uppföra sig passande och verkar normala enligt de flesta kulturella normer, så kan de faktiskt vara i behov av mentalhälsovård. Detta för att hjälpa dem att förändra, anpassa och underkasta sig ***det planerade samhället*** i vilket det inte kommer att finnas några konflikter i vare sig åsikter eller övertygelser.” (min betoning)

Och den boken används fortfarande. Lärarna hade en stor roll i utformande av Du Sköna Nya Värld! De fick ganska omfattande utbildning i psykologi. Det är därför vi idag ser barn som inte passar in i skolsystemet drogas ner med amfetamin och lyckopiller. Utbildningssystemet idag har ett mycket specifikt syfte. Det gör psykosocial ingenjörskonst del av varje barns utbildning under åren i skolan. Även barnen skulle utbildas i psykologi, det finns i nästan all utbildning. I slutet var det meningen att det skulle producera fler nöjda, samarbetsvilliga arbetare som arbetade hårdare för mindre belöning – deras förväntade belöningar kommer successivt att skruvas ner för att anpassas till resten av världen. Och som

vi ser är det inte bara i USA detta system passar in. Arbetare i den nya världsordningen kommer att vara nöjda med allt mindre, de kommer att tolerera att övervakas av högre utbildade chefer och mindre bekymrade över sin egen brist på kunskap och lägre grad av utbildning samt beroendet av andra, än idag. Men framförallt så är det meningen att de skall känna sig nöjda med sig själva och inte klaga över vad som händer med dem. Det finns ju Bingolotto, Melodifestivaler, Robinson- och Idol-program – samt Prozac. TV och droger i alla former skall hålla befolkningen på mattan så att de inte göra uppror. Men ju hårdare snaran dras åt, desto sämre mår folk. De känner intuitivt att något är fel. Då ger man bara mer psykdroger och TV åt folket.

John Rockefeller sponsrade omvälvandet av hela skolväsendet i USA, där uppfostran, beteende och sociala slutmål var viktigare än kunskapsmål. Skolpsykologerna tog över hela utbildningsplanen. Analfabetismen är idag utbredd tack vare detta.

I USA var det Teachers College vid Columbia University som blev inkörsporten för mentalhygienrörelsen till skolorna. John D. Rockefellers högra hand, Raymond Fosdick, skrev i en historik om Rockefeller Foundation, att syftet med stiftelsens donationer var ”social kontroll”. Rockefellers handgångna män, Flexner och Gates som startade och styrde över världens största stiftelse, Rockefeller Foundation, hamnade även i styrelsen för General Education Board som nu fick som mål:

> ”Vi skall inte försöka göra dessa människor eller deras barn till filosofer, lärda män eller vetenskapsmän. Vi skall inte ibland dem uppfostra författare, redaktörer, poeter eller skriftens män. Vi skall ej heller söka efter outvecklade stora artister, målare, musiker, ej heller advokater, doktorer, präster, politiker, statsmän, av vilka vi har ett digert förråd. Uppgiften vi föresatt oss är mycket enkel, såväl som fantastisk, att träna dessa människor, såsom vi finner dem, till ett perfekt och idealiskt liv, exakt där de lever. Vi kommer att organisera våra barn och lära dem att på ett perfekt sätt göra de saker deras fäder och mödrar gör på ett bristfälligt sätt, i hemmen, i affärerna och på gårdarna.”

Naturligtvis väckte dessa satsningar upprördheter i USA. Satsningen på att omdana skolan började redan i början av förra seklet. Redan 1917 protesterade domare John Hylan i ett brev till dåvarande New Yorks borgmästare över att ”våra allmänna skolor inte längre är i allmänhetens händer utan styrs av Rockefellers intressen. Men vi skall inte tolerera detta i Förenta Staterna.” Något senare blev John Hylan själv borgmästare och då skrev han en artikel i New York Times:

> ”Det verkliga hotet mot vår republik är den osynliga regering som likt en gigantisk bläckfisk sträcker sin slemmiga längd över staden, staten och nationen ... Den greppar med sina långa och mäktiga tentaklar våra verkställande chefer, vårt lagstiftande organ, våra skolor, våra domstolar, våra tidningar, och varje instans som skapats för allmänhetens

Psykiatriker William Menninger var den första psykiatriker som träffade John F. Kennedy i Vita Huset. I januari 1963 övertalade Menninger Kennedy att satsa på små kommunala psykiatriska vårdcentraler. Menninger övertalade Kennedy om att amerikanarnas dåliga mentala hälsa var ett hot mot nationen. Han övertygade Kennedy om att psykiatrin skulle kunna bota alla mentalsjuka – de schizofrena på bara sex månader. Om de bara fick lite mer pengar. Kennedy tänkte förmodligen på sin egen schizofrena syster när han därefter övertalade kongressen att bygga 2000 psykiatriska vårdcentraler över hela USA till enorma kostnader. Menningers löften infriades dock aldrig. Kennedys syster, liksom majoriteten av alla psykiskt sjuka fick ingen hjälp, bara psykiatriska droger. Men psykiatrin fick enorma resurser, varmed de kunde fortsätta sin kampanj med att infiltrera olika sociala grupper i samhället med ”god psykiatri”. John F. Kennedy blev senare behandlad av ”Dr Feelgod”, psykiatrikern Max Jacobson. Han injicerade Kennedy med amfetamin under lång tid och gjorde honom till missbrukare. Även Jaqueline Kennedy fick injektioner.

> skydd ... I huvudet på denna bläckfisk finns intressena hos Rockefeller Standard Oil och en liten grupp mäktiga banker ... De använder dessa tidningars kolumner för att tvinga de allmänna tjänstemännen till underkastelse eller tvinga dem ut ur kontoren om de vägrar att utföra befallningarna från denna mäktiga korrupta klick vilka utgör den osynliga regeringen.”

Hylan var klarsynt men inte tillräckligt klarsynt för att se, att även om Rockefeller och bankirerna skulle befinna sig i huvudet på bläckfisken så bestod dess tentakler av psykologerna och psykiatrikerna. Utan dessa tentakler hade bläckfisken ingen kraft. Men vid denna tidpunkt hade de ännu ingen framträdande position och tentaklerna växte inte ut förrän längre fram på 1950-talet.

Paret Alva och Gunnar Myrdal blev en av dessa tentakler. De fick en donation av Rockefeller för att åka över till USA och studera den ”nya, spännande skolan”. Syftet var att den skulle implementeras i Sverige – den nya experimentella socialiststaten. Vi skall se mer av Myrdals influenser i detta längre fram. Man kan även spåra Rockefeller som sponsor till svenska rasbiologiska institutet. Rockefeller nämns även vid skapandet av EU – en del av det kommande storrikets bildande (boken *Rockefeller File*).

Men först tillbaka till Tavistock som idag är rådgivande organ till WHO. Dr Colin Ross vid Ross Institute i USA har forskat i Tavistocks och Rees inflytande på samhället.

> ”Det är inte så känt att en av världens då mest kända psykiatriker, dr J. R. Rees 1940 fastslog psykiatrins agenda de kommande 70 åren vid ett tal i National Council of Mental Hygien. Sedan dess har psykiatrin fått makt inom nästan varje sektor av samhället med tragiska resultat.”

Psykiatriker G. Brock Chisholm håller tal vid stiftandet av World Federation of Mental Health 1948. Inriktningen skulle vara på ett världssamhälle och en världsregering, där psykiatrikerna hade en överordnad roll. Han sade: ”För att uppnå en världsregering är det nödvändigt att från människors sinne avlägsna deras individualitet, lojalitet för familjetraditioner, patriotism och religiösa dogmer.”
Ett 50-tal psykiatriker, psykologer, socialarbetare och lärare från Sverige närvarade.

Första världskriget var över men andra världskriget pågick och Rees trodde starkt på att psykiatrin var kvalificerad att leda nationerna och under det tal den 18 juni 1940 som Colin Ross hänvisar till, vid Annual Meeting of the National Council for Mental Hygiene 1940 uppmuntrade han sina kolleger att fullborda följande dröm:

> ”I synnerhet sedan första världskriget har vi gjort mycket för att infiltrera de olika sociala organisationerna i landet. I deras arbete och åsikter kan man klart se hur de principer, som denna och andra föreningar stod för tidigare, har blivit accepterade som en del av den ordinarie verksamheten hos dessa olika grupper. Det är som sig bör, och även om detta får oss att fatta mod, så måste vi vara sunt missnöjda och inse att det fortfarande finns mycket arbete att göra längs den här linjen...”

Rees hade vid denna tid ett mycket stort inflytande på olika psykiatriska förbund världen över. Han var en mycket inflytelserik medlem i engelska National Council for Mental Hygiene, the Brittish Medical Association och senare WHO. Han var också hedersmedlem i American Psychiatric Association förutom i psykiatriska föreningar i Danmark, Indien, Österrike, Tyskland, Peru och Mexiko och förmodligen en hel del andra länder. Han lär även ha arbetat inom UNESCO. 1951 besökte han även Ericastiftelsen i Sverige som var inriktad på barnpsykiatri.

Rees visste naturligtvis om att psykiatrin hade ett dåligt rykte och att denna ”infiltration” måste ske i det fördolda och att de ”måste imitera de totalitära staterna och organisera någon slags femtekolonnverksamhet…”

National Council for Mental Hygiene och en del andra rashygieniska förbund skulle den 18 juni 1948 uppgå i ett nystartat världsförbund med namnet World Federation for Mental Health (WFMH). Begreppet mental hygien hade fått dåligt rykte och man bytte därför namn till mental hälsa. Psykiatriker och psykologer från hela världen närvarade. Omkring 50 psykiatriker och psykologer från Sverige lär ha deltagit. WFMH blev ett internationellt samordningsorgan för nationella mentalhälso- och mentalhygieniska grupper i många länder. Förutom att man bytte namn införde man även på mötet en förändring av verksamhetens inriktning. WFMH var en privat organisation som inte kunde kontrolleras av någon myndighet. Ingen myndighet hade eller har insyn.

Andra världskriget var slut och ett flertal av de tyska nazipsykiatriker som planerade och genomförde utrotandet av så gott som alla mentalpatienter och förståndshandikappade i Tyskland strömmade därför in i förbundet. En del av dem hade anlitats som experter när nazisterna började utrota judarna. Då hade psykiatrikerna på eget initiativ dessförinnan gasat, svält eller skjutit ihjäl och begravt eller bränt upp ca 250 000 personer, mentalpatienter och förståndshandikappade. Logistiken med att förinta miljontals människor var enorm, men psykiatrikerna var redan experter på detta. Sex olika mentalsjukhus agerade som psykiatriska förintelseläger långt innan de riktiga förintelselägren var igång. Psykiatrikerna fick därför åka ut till de nazistiska förintelselägren och lära upp andra hur man utrotade människor på effektivaste sätt. Då hade man alltså redan utrotat merparten av alla patienterna på sjukhusen i Tyskland. 94 procent avlivades under det topphemliga ”T4-projektet”. (För en utförligare redogörelse och referenser, se Ett sekel med Psykiatrin, Del l)

Så gott som alla psykiatriker undgick dock straff och flera fortsatte som praktiserande psykiatriker efter kriget. Det hände faktiskt att överlevande offer efter kriget, starkt traumatiserade av vad de sett och upplevt, kommit för behandling till samma psykiatriker som skrivit ut en dödsorder på dem.

Kanske var det därför man inom WFMH kom att prata om en ”ny världsordning” och en ”ny världsregering”. Nazismen pratade ju om ett storrike och psykiatrin om en världsregering. Här var ett sätt man kunde uppnå detta. Man hade upplevt två världskrig och något måste ske för att stoppa ett förödande tredje världskrig. Att man hade samma mål som nazisterna om ett storrike kanske undgick dem – eller också var det meningen.

Den förste ordföranden i WFMH var alltså J. R. Rees. Han valdes in med det uttalade syftet:

> ”Principerna för mental hälsa kan inte framhävas med framgång i ett samhälle där det inte finns en progressiv acceptans av ett världsmedborgarskap. Världsmedborgarskap kan spridas vitt och brett bland allt folk genom tillämpandet av mentalhälsoprinciperna.”

Vid stiftandet av WFMH höll G. Brock Chisholm, en av medgrundarna, ett inledningstal (inspelat och publicerat – i begränsad upplaga) som klart lade fram de strategiska planerna:

> ”För att uppnå en världsregering är det nödvändigt att från människor sinne avlägsna deras individualitet, lojalitet för familjetraditioner, patriotism och religiösa dogmer.”

Det fullständiga öppningsföredraget vid startandet av WFMH ger en plan, i vilken varje mentalhygienist fungerar som en slags agent som konstant skall propagera till enskilda personer och grupper, dock utan att någonsin nämna mentalhygienrörelsen som den verkliga upphovsmannen. Rees betonade och krävde att konstant propaganda ska ges till, och påtryckningar utövas på: universitet, utbildningsetablissemang, medicin, press, parlament, tidskrifter och veckotidningar, litteraturpersonligheter, filmskapare, medicinstuderande, civila tjänstemän och fackföreningsledare, för att uppnå den mentalhygieniska rörelsens mål, utan att rörelsen någonsin nämns. Psykiatrikerna skulle snart ”infiltrera” all ungdomsverksamhet, uppfostringsanstalter, barnhem och skolor. Ja, de skulle även in i familjen – och splittra den. Chisholm sade nämligen även följande:

> ”Familjen är nu ett av de främsta hindren för att förbättra den psykiska hälsan och skall därför om möjligt försvagas, för att befria individer och särskilt barn från familjelivets tvång.”

Att slå ut kärnfamiljen och religionen var deras främsta mål. Alla sektorer i samhället skulle dock infiltreras och influeras, militären, politiken, media, industrin, skolan, medicinen med mera. Namnet ”mentalhygien” var inte populärt och Chisholm sade därför:

> ”Låt oss inte nämna MENTAL HYGIEN, dock kan vi lugnt skriva mental hälsa.”

Psykiater G. Brock Chisholm blev senare ordförande för WFMH samt senare även grundare och chef för World Health Organisation (WHO) vid FN. Han hade några år tidigare (oktober 1945) hållit ett brandtal i Washington DC. till en stor grupp psykiatriker och reger-

ingstjänstemän. Han menade att han hade hittat orsaken till mentala störningar.

”Vad är det för grundläggande störning som vi inte vet någonting om men som existerar i varje civilisation? Den enda psykologiska kraft som kan framkalla dessa perversiteter är moral, begreppen rätt och fel. Omtolkningen och till sist utplånandet av begreppen om rätt och fel är de eftersatta målen för praktiskt taget all psykoterapi ... Om släktet skall befrias från dess förlamande börda av gott och ont så måste det vara psykiatrikerna som tar första steget.”

Det var alltså inte ondskan som var problemet utan moralen, enligt detta häpnadsväckande uttalande som dock fick mycket stor genomslagskraft i hela västvärlden under de följande decennierna; fram till den punkt vi ser idag då moralen mer eller mindre är upplöst. Tydligen hade de dödliga instinkterna hos de rashygieniska psykiatrikerna inte försvunnit, för under talet sade Chisholm även följande:

”Det skulle vara bra för släktet att förhindra framtida krig ... dödandet av stora mängder med intelligenta sociala unga män i fysiskt god kondition kan knappast vara bra ... Man kan anföra skäl för krig om de kunde utkämpas av de äldre och mentalt störda men till det verkar det inte finnas minsta möjlighet ... det skulle kunna tjäna till att reducera befolkningstrycket i vissa delar av världen. Detta mål skulle dock enkelt kunna uppnås, på ett mindre smärtsamt sätt, genom ett bättre urval.”

Det var som hämtat från rashygienisterna i början av seklet som hävdade att krig var bra, för att det skulle automatiskt selektera rasen. Det största problemet var dock enligt Chisholm att de i första hand dugliga människorna strök med i frontlinjerna. Naturligtvis måste psykiatrikerna hantera sitt dåliga samvete. Detta med moralens avskaffande var uppenbarligen ett sätt, som för andra människor måste te sig, milt sagt, underligt. Chisholm ansåg dock psykiatrikerna stå över alla etiska begrepp och normer:

”Man har trott att avskaffandet av rätt och fel skulle resultera i ociviliserade människor, omoral, laglöshet och socialt kaos. Faktum är att de flesta psykologer och psykiatriker och andra respekterade människor har flytt från de moraliska bojorna och är kapabla att tänka fritt.”

Vi har ju sett att psykiatrikerna flytt alla moraliska betänkligheter. Idag har närmare 1500 psykiatriker fängslats för allvarliga brott. Med psykopatens tankesätt resonerade man så, att med moralens avskaffande så skulle även psykiatrins förbrytelser te sig normala eller förminskas i ett normupplöst samhälle. Att detta inte bara var röster från det förflutna, och att psykiatrikerna i WFMH inte hade några planer på att sluta ”förbättra” människosläktet, återspeglas i följande uttalande från 1971 av den amerikanske psykiatern T. L. Pinklington som var vice ordförande för WFMH i USA:

”Barn med tankestörningar och emotionell omogenhet borde ingå i ett modernt rasbiologiskt program eller någon form av eutanasi.”

Rösterna om moralens avskaffande nådde även Sverige. I en lärobok från 1967, Psykologi för gymnasiet, av professor Torsten Husén, en av våra mest kända skolpsykologer, kunde undermineringen av moralen skönjas:

”Psykologin kan i bästa fall bara tala om hur människan kan fungera och varför hon gör som hon gör. Den kan däremot inte tala om hur hon bör fungera. Det är en fråga om moral; och psykologi och moral är som regel helt skilda saker.”

Men vad skulle allmänheten säga om detta? Vad sade föräldrarna och lärarna? Chisholm hade sin strategi klar:

”De människor som blivit lärda att tro på vad de än blivit tillsagda av sina föräldrar eller sina lärare är de som utgör ett hot mot världen.”

Naturligtvis fanns det berättigade synpunkter på de viktorianska moralbegreppen. Och det var detta psykiatrin utnyttjade, men likt Aristoteles pendel svängde den över helt över åt andra hållet. Vanliga människor som gick i kyrkan, inte stal eller drack, var trogna, skötte sina arbeten och satte värde på höga ideal var plötsligt, enligt psykiatrikerna, de verkligt psykiskt sjuka. Alla som protesterade mot deras kampanj var därmed alltså automatiskt sinnessjuka! Men vad skulle man då göra med dessa människor? Ett förslag i början på 1950-talet om att omvandla en stor del av Alaska till ett gigantiskt sinnessjukhus, ett slags mentalt Gulag, fann vägen ända upp i amerikanska kongressen. Meningen var att amerikanska medborgare som ansågs sinnessjuka av två läkare skulle transporteras dit. Det var en hårsmån från att kongressen röstade genom förslaget som väcktes av de ”internationella psykiatrikerna” (Ett sekel med psykiatrin, Del l, kapitel, *Amerikanska Gulagläger*).

Psykiatriker och professor Harry Overstreet, en känd skribent i lärartidningar i USA, beskrev 1952 de som trodde på sina föräldrar eller lärare, i sin bok The Great Enterprise:

”Sådana människor kan verka ’normala’ på så sätt att de kan sköta ett jobb och på annat sätt agera som samhällsmedborgare, men de är, som vi nu kan se, en bra bit på väg mot att bli mentalt sjuka.”

Egentligen var detta ingen ny idé. Psykiatrikern Lawrence K. Frank hade sått fröet i en känd tidskrift redan 1936:

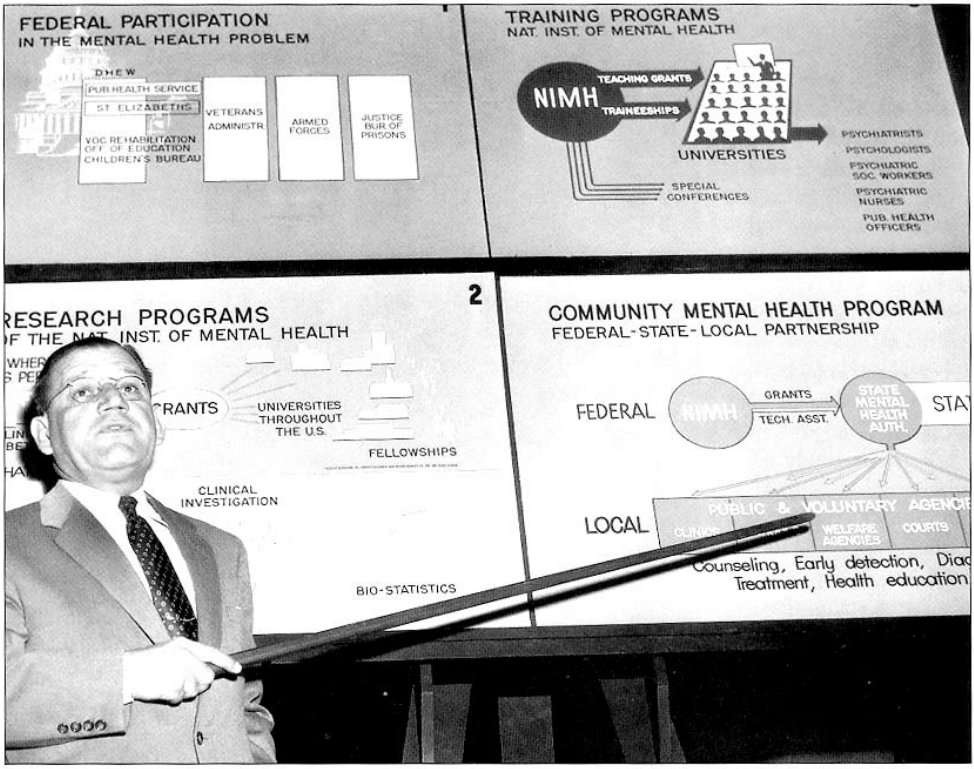
”Det finns en växande insikt bland omtänksamma människor att vår kultur är sjuk, mentalt störd och i behov av behandling...”

En av de främsta bland dessa ”omtänksamma” människor, G. Brock Chisholm, utvidgade sin plan för hur man skulle övertala de motsträviga, när planerna för ett Gulagläger försvann:

”Vi bör överväga om psykiatriker, så fort de nödvändiga en, två eller tre miljonerna av dem är tillgängliga, borde utbildas till försäljare och få lära sig all teknik i hur man bryter ner försäljningsmotstånd.”

Men för de som fortsatte att göra verkligt motstånd mot psykiatrins attacker på vår mentala hälsa räckte det inte bara med försäljningsteknik. Det fanns andra saker som behövdes brytas ner, eller snarare sönder. James V. McConnell, chef för Department of Mental Health Research vid University of Michigan skrev följande i tidningen Psychology Today år 1970:

”Den dag har kommit när vi kan kombinera sensoriskt berövande (avstängande av alla

Chefen för National Institute of Mental Health (NIMH), psykiatriker Robert Felix, förklarar planerna för USA:s nationella mentalhälsovårdsprogram med införandet av 2000 psykiatriska vårdcentra ute i samhället. Året är 1963, psykiatriker Menninger har redan övertalat Kennedy (se bild sid 225), inom bara några år skulle miljontals dollar rulla in i projektet. Psykiatrin skulle nu ut i samhället på allvar. Man förlitade sig till största delen på psykiatriska droger som portionerades ut i de tusentals kommunala psykiatriska vårdcentraler (CMHC) som upprättades. Mellan 1969 och 1994 hade mer än 47 miljarder dollar lagts ner på projektet. Patienterna slussades ut från instituten. Begreppet ”bagladies” blev ett lika omfattande begrepp som programmets totala misslyckande. Sverige tog efter denna modell i början på 1990-talet. Och mentala sjukdomar och störningar, uteliggare, våld och problem i samhället bara ökar och ökar (mentala störningar ”smittar”), och psykiatrin vill bara ha mer och mer pengar, och ingen tycks se kopplingen.

förnimmelser, hörsel, syn etc.) med droger, hypnos samt en skarpsinnig manipulation av belöning och bestraffning för att uppnå så gott som total kontroll över en individs beteende ... Vi vill omforma vårt samhälle drastiskt så att var och en av oss från födelsen kommer att tränas i att göra vad samhället vill få oss att göra. Dagens behavioristiska psykologer är arkitekterna och ingenjörerna som skapar Du Sköna Nya Värld av imorgon.”

I Kanada hade psykiatriker Cameron, som specialiserade sig på att söva ner patienter i veckor i sträck (deep-sleep) och samtidigt ge patienterna elchocker, lobotomier och droger, allierat sig med Chisholm och Rees. I en radiosändning år 1946 i Kanada med titeln ”The

När människan betraktas, och experimenteras med, som ett djur blir behandlingsmetoderna därefter. Till vänster en rysk psykiatriker experimenterar med en apa för att styra beteendet. Psykiatriker Walter Freeman t.h. lobotomerar en patient. Han fotograferade ofta sina lobotomioperationer och var noga med vinklar och skuggor så att allt såg bra ut på bild. När det var klart knackade han in en förgylld ismejsel (från sin egen kökslåda) bakom ögongloben på den av elchocker bedövade patienten och vispade runt ett tag för att skära av nervbanorna till hjärnans främre lob.

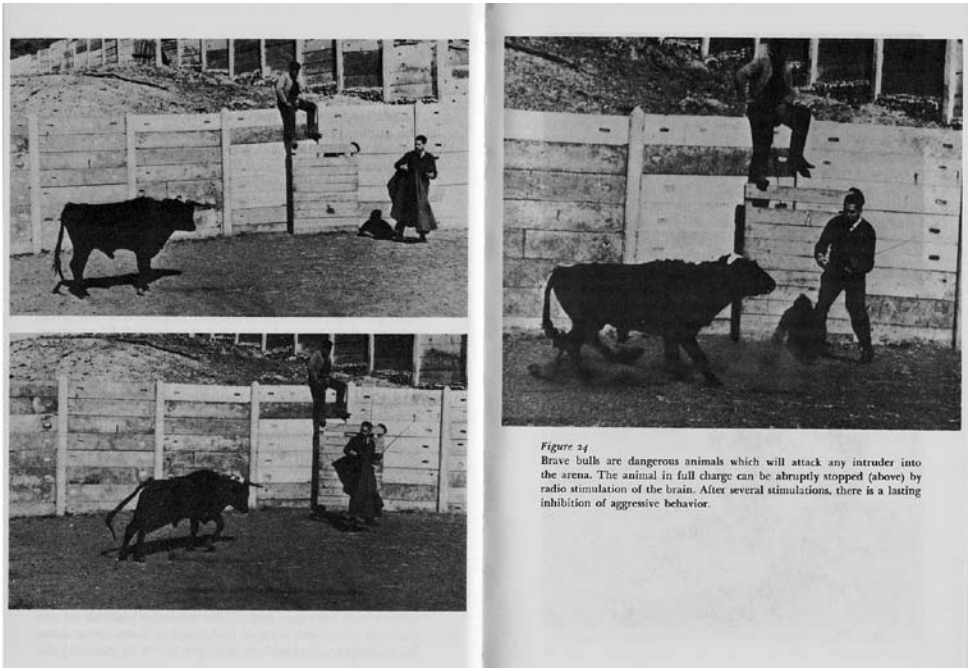

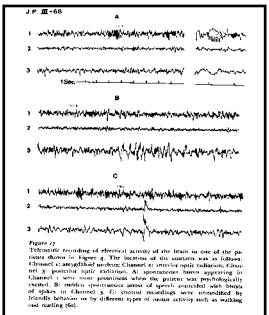
Figure 24
Brave bulls are dangerous animals which will attack any intruder into the arena. The animal in full charge can be abruptly stopped (above) by radio stimulation of the brain. After several stimulations, there is a lasting inhibition of aggressive behavior.

En tjur fick elektroder inopererade i hjärnan. När tjuren anfaller trycker forskaren på en knapp på en sändare som han har i handen och tjuren tvärstannar. På samma sätt skulle man stoppa våldsamma svarta i innerstäderna i USA. (Se även nästa sida.) (Bildserie ur boken ”Physical Control of the Mind - Toward a Psychocivilized Society”, José M R Delgado.)

CIA-psykiatrikern Jolly West (t.v.) i Uppsala 1994 under en konferens. Med honom står Per Swartling, dåvarande medicinalråd på Psykiatribyrån inom Socialstyrelsen. Under konferensen blev West tvungen att erkänna att han jobbade med CIA:s LSD-experiment..

När upproren i USA:s storstäder kulminerade i slutet av 1960-talet fick CIA-psykiatrikern Louis J. West (t.v.) i uppdrag att sätta upp ett ”Violence Center” i en utdömd missilbas för att sätta in elektroder i våldsbenägna ungdomars hjärnor för att därifrån kunna övervaka/fjärrstyra dem i ett science fiction-liknande experiment. I en artikel i Los Angeles Times från 1974 står det att ”West yrkade på att få 1,5 miljoner dollar under de första åren och flera miljoner under de åtföljande” för dessa experiment. Los Angeles Times citerar ansökan som West hade skrivit:

Hjärnvågor på en patient som fått elektroder inopererade i hjärnan. Patienten fick gå omkring med elektroderna under tiden forskarna utlöste olika impulser.

”Tekniker har nyligen utformats som kan möjliggöra kirurgisk behandling av våldsproducerande epileptiska centra, vilka hittills varit otillgängliga. Genom inplantering av små elektroder djupt i hjärnan kan elektrisk aktivitet följas i områden som inte kan mätas från ytan av hjässan. Det är till och med möjligt att mäta bioelektriska förändringar i hjärnorna hos försökspersoner som befinner sig i rörelse med användning av styrtekniker på avstånd.”

Försöket avblåstes då detta upptäcktes. Stora demonstrationer på UCLA satte stopp för Wests planer att fjärrstyra befolkningen!

Psykiatriker Louis J. West framför elefanttjuren Tusko. West var en av de mest kända CIA-psykiatrikerna i USA innan han avled 1998. Elefanttjuren Tusko, ett 3500 kilo tungt försöksobjekt, gav upp andan efter över en och en halv timme. Psykiatriker Louis ”Jolly” West hade dessförinnan sprutat in en oerhört hög dos LSD (300 000 mcg) i venerna på elefanten i Oklahoma City Zoo. Det hade tagit en timma och fyrtio minuter innan den förvirrade elefanten dog. Dessförnnan bet han sönder sin egen tunga. Därefter sågades Tusko itu på längden och tvären av West och hans psykiatrianhang. Elefantens inälvor syns på bilden.

I Afrika förekommer ibland att galna och skenande elefanthjordar mejar ner allt i sin väg. West ville använda LSD på elefanten för att se om han även kunde stoppa upproren i innerstadsghetton. West erkände senare att han själv tagit LSD dagen innan han gjorde experimentet med Tusko. CIA-psykiatrikern West flyttade in i hippie-kvarteren i San Fransisco strax innan LSD-vågen gjorde sig gällande. De ursprungliga politiska protesterna avtog snabbt med drogdimmorna.

Erstatning til lobotomerte

Stortinget har vedtatt at tidligere lobotomerte får utbetalt en erstatning på kr 100 000. . Erstatningsordningen gjelder fra 20. august 1996.

Lobotomi er et nevrokirurgisk inngrep i hjernen som ble foretatt i Norge i perioden 1941–74. Det foretas ikke lobotomi i Norge i dag, og metoden er ikke lenger brukt som ledd i behandling. Erstatningen er generell, som en kompensasjon for selve inngrepet ut fra mitteilighetsbetraktninger. Behandlet er således ikke mant å erstatte tapt arbeidsfortjeneste eller andre former for dokumentert tap.

Erstatningen utbetales etter søknad fra den lobotomerte selv eller andre som søker på vegne av den lobotomerte. Søknaden må inneholde: søkers fulle navn, adresse og personnummer, søkers bank- eller postgironummer, når og hvor søker ble lobotomert og dokumentasjon i form av journal eller annen relevant medisinsk informasjon.

Søkere som må til ny undersøkelse … opplysninger om lobotomeringrepet … etter søknad få dekket egenandeler v… og nødvendige reiser.

De som har fått utbetalt billighetserstat… av lobotomi, får denne generelle erst… tegg. Søkere som tidligere har søkt … erstatning, kan vise til tidligere innsend… sjon. Erstatningen utbetales ikke til ett…

Flere opplysninger får du hos Fylk… hos Statens helsetilsyn, tlf. 22 24 88… faks 22 24 95 90.

Søknader sendes til:

Statens helse…

Homofile ble kastrert av norske leger

Norske psykiatere brukte ikke bare lobotomi og elektrisk sjokk …

En fremtredende nordisk ek… peri på kastrering i 1930-årene… var professor Knud Sand ved Universitetet i København, … hans støttet Ødegård og meste… at det i de første tilfeller var …

SKAMMENS ÅR i norsk helsevesen

«Minst 2.500 hjernekadet»

Ny metode

«Bevisst …

«HEKSE-JAKT» PÅ FORSKER

Overgrepene på Gaustad

FØLG

Skjelettene i skapet

Overgrepene på Gaustad

HJERNE-INNGREP PÅ PASIENTER

Sjokk-rapport: Tusener utsatt for lobotomi

«INGEN NEVNTE LOBO-TOMI»

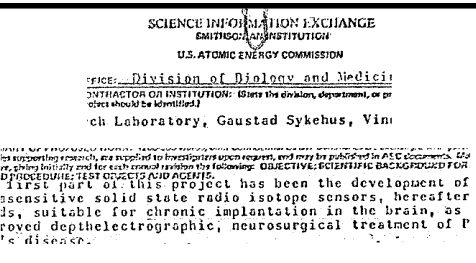
Hildur (73) fikk sjokket 18 år etter

- De boret seg inn i hodet mitt

fremtiden

- MITT LIV BLE ET MARERITT

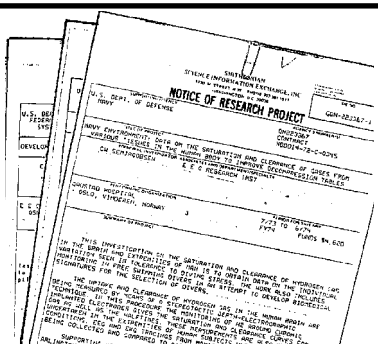
Mary (54) fra Ringerike er et Lobotomi-offer

SCIENCE INFORMATION EXCHANGE
SMITHSONIAN INSTITUTION
U.S. ATOMIC ENERGY COMMISSION

OFFICE: Division of Biology and Medici
CONTRACTOR OR INSTITUTION: (State the division, department, or pr
object should be identified.)
ch Laboratory, Gaustad Sykehus, Vin

...first part of this project has been the development of
...sensitive solid state radio isotope sensors, hereafter
...ds, suitable for chronic implantation in the brain, as
...roved depthelectrographic, neurosurgical treatment of P
...'s disease.

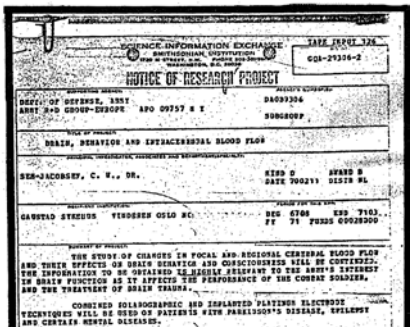

SCIENCE INFORMATION EXCHANGE, INC.
NOTICE OF RESEARCH PROJECT

Grymma hjärnexperiment i Norge

På Norges psykiatriska ”flaggskepp”, Gaustad i Oslo, försigick grymma hjärnexperiment på mentalpatienter under 1960-talet. Forskaren Joar Tranøy avslöjade att psykiatriker Sem-Jacobsen var anlitad av amerikanska försvarsmakten och CIA för att kunna styra beteendet på ofrivilliga mentalpatienter. ”Han hällde något gult och trögflytande i hjärnan på patienterna”, berättade en sköterska. ”Armar och ben flög i luften”, berättade en annan sköterska, när Sem-Jacobsen opererade in elektroder i hjärnan. Joar Tranøy blev utsatt för en ren häxjakt i Norge när han publicerade dessa uppgifter i mitten av 1990-talet (t.v.).

SCIENCE INFORMATION EXCHANGE
NOTICE OF RESEARCH PROJECT

DEPT. OF DEFENSE, ARMY
ARMY M-D GROUP-EUROPE APO 09757 N Y

BRAIN, BEHAVIOR AND INTRACEREBRAL BLOOD FLOW

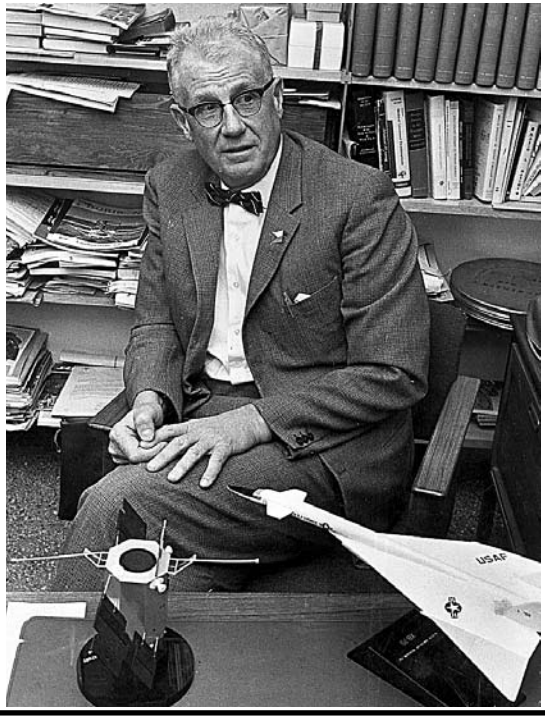
SEM-JACOBSEN, C. W., DR.

GAUSTAD SYKEHUS TRONDHEIM OSLO NO

THE STUDY OF CHANGES IN FOCAL AND REGIONAL CEREBRAL BLOOD FLOW AND THEIR EFFECTS ON BRAIN SCANNING AND CONSCIOUSNESS WILL BE CONTINUED. THE INFORMATION TO BE OBTAINED IS HIGHLY RELEVANT TO THE ARMY'S INTEREST IN BRAIN FUNCTION AS IT AFFECTS THE PERFORMANCE OF THE COMBAT SOLDIER, AND THE TREATMENT OF BRAIN TRAUMA.

COMBINED SOLARSCINTOGRAPHIC AND IMPLANTED PLATINUM ELECTRODE TECHNIQUES WILL BE USED ON PATIENTS WITH PARKINSON'S DISEASE, EPILEPSY AND CERTAIN MENTAL DISEASES.

AS 08-69 07 - THE HYDROGEN TECHNIQUE FOR MEASURING BLOOD FLOW HAS BEEN USED TO MEASURE INTRACEREBRAL BLOOD FLOW FROM 17 ELECTRODES IN 7 PATIENTS. THE PATIENTS WERE STUDIED IN 1 TO 10 SESSIONS WITH FROM 2 TO 10 MEASUREMENTS IN EACH SESSION. THUS SCBF HAS BEEN ASCERTAINED BETWEEN 2 AND 152 TIMES FROM EACH OF THE 198 ELECTRODES, GIVING 9,697 FLOW VALUES DURING THE PAST YEAR. MEASUREMENTS HAVE BEEN MADE DURING THE RECOVERY FROM BRAIN SURGERY, DURING SLEEP AND WAKEFULNESS, AS WELL AS DURING PHYSICAL AND MENTAL ACTIVITY. THE DATA ARE REPRODUCIBLE FROM ONE TIME TO ANOTHER, FROM PATIENT BEING HIS OWN CONTROL. RAPID FOCAL FLUCTUATIONS IN BLOOD-FLOW HAVE BEEN FOUND IN THE SUBCORTICAL STRUCTURES. THESE FLUCTUATIONS ARE PROBABLY DUE TO THE PHYSIOLOGICAL ACTIVITY WITH CORRESPONDING INCREASE OR DECREASE IN THE NEED FOR BLOOD SUPPLY IN THE BRAIN, CENTERS, AND SYSTEMS. CO2 ELICITS MAJOR CHANGES IN THE BLOOD FLOW IN CERTAIN AREAS WHILE TOO CHANGES IN OTHERS. THE INFORMATION OBTAINED REPRESENTS A NEW CONTRIBUTION TO OUR KNOWLEDGE OF CEREBRAL BLOOD FLOW, WHICH IS IMPORTANT FOR THE ARMY'S INTEREST IN IMPROVING METHODS FOR TREATING BRAIN TRAUMA AS WELL AS FOR NEUROPSYCHIATRY IN GENERAL. THE STUDY IS FURTHER IMPORTANT IN THE ARMY'S EFFORT TO IMPROVE THE TREATMENT OF COMBAT HEAD TRAUMA. PTP: 'FOCAL AND REGIONAL INTRACEREBRAL BLOOD FLOW,' DTD SEPTEMBER 1969, CONTRACT DA DA49-193-MD-2012.

Psykiatriker och överläkare Sem-Jacobsen med några presenter framför sig från vännerna i den amerikanska försvarsmakten.
Ovan ett dokument som visar att Gaustad sjukhus mottog 28 000 dollar mellan 1967 och 1971 från amerikanska försvarsmakten för att bedriva hjärnforskning på mentalpatienter.

Building of the Coming World Order", sade Cameron bland annat:

> "Det finns inte ett skolsystem, ett college, en tidningskedja eller regering någonstans som inte innehåller människor som förmedlar gammalmodiga, skadliga och farligt missledande övertygelser om människan ... Våra nuvarande brister är ... konsekvenserna av vårt misslyckande att förstå och ta hand om människans egenskaper, att förhindra de periodiska utbrotten av massfientlighet som förstör oss och vårt arbete ... Men samhället har redan börjat uppfinna de sociala verktyg som krävs ... De viktigaste verktygen är de faktafinnande sociala vetenskaperna – psykologi, sociologi och psykiatri. Under deras korta existens har redan utarbetats storartade vetenskapliga upptäckter ... de sociala vetenskaperna har visat att människan inte är en förnuftig varelse ... och för att förstå henne så måste man räkna med att mycket av hennes uppträdande är instinktivt och emotionellt ... Vad vi kallar moral är helt enkelt vanor, förbud och regler som samhället upprätthållit vid varje given tidpunkt ... Vad vi en gång har satt upp kan vi sätta upp igen, och bättre denna gång ... Detta nya tankesätt har bemötts med det mest intensiva motstånd."

Därefter pratade Cameron om FN och UNESCO. Han förespråkade att dessa enheter skulle bygga en helt ny världsordning, tillsammans med samhällets "nya arkitekter" - psykiatrikerna, sociologerna och andra likasinnade; människor med ett "världsintresse". Men det var viktigt att man "utrotade de gamla systemen först": skolan, religionen och familjelivet. Cameron menade att UNESCO, som startades av mentalhälsofolket, hade en stor roll vid uppbyggandet av det nya världssamfundet där psykiatrikerna skulle vara del av "eliten". I slutet av sändningen sade han:

> "Det kan bara finnas en slags utbildning på jorden och det är en utbildning för ett världsmedborgarskap."

Därefter återvände han till sin skräckkammare och uppfann nya psykiatriska metoder med vilka den motsträviga befolkningen skulle programmeras, styras och kontrolleras. När hans metoder senare upptäcktes orsakade det ett ramaskri och undersökningar på regeringsnivå. En parlamenledamot dog av behandlingen. Ett TV-program om hans diktaturiska herravälde bakom de stängda dörrarna sändes även i Sverige.

UNESCO, FN:s organ för utbildning, bildades 1946 efter en donation från National Education Association på 13 500 dollar, som styrdes av Rockefeller och en donation från Carnegiestiftelsen på 13 000 dollar. Det dröjde inte länge förrän UNESCO producerade en serie på nio volymer avsedda för daghem och lågstadieskolor. Titeln var *Towards World Understanding*. Häftena hade ett mycket specifikt syfte. Lärarna skulle börja med att eliminera varje ord, fras, beskrivning, bild och inlärningsmetod som fick eleven att känna lojalitet till USA. Barn som uppvisade sådan lojalitet, UNESCO kallade det "inskränkt familjeanda", skulle särbehandlas så tidigt som möjligt. Bok V, sid 9 gav anvisningar till läraren:

> "Daghemmen spelar en betydelsefull roll i barnens utbildning. Inte bara kan det korrigera många av hemutbildningens felaktigheter, men de kan också förbereda barnen för ett medlemskap ... i ett världssamhälle."

Alva Myrdal skapade "barnträdgårdar" i Sverige tillsammans med HSB. De kallades

Detta är en mycket unik bild som troligen aldrig publicerats förut. Den är ur en gammal film som det enbart fanns en kopia på i västvärlden. Filmen kommer från Pavlovs laboratorium i Moskva. Han experimenterade med att betinga djur; att med ett visst stimuli få fram en önskvärd respons. Syftet var att kunna programmera och styra beteendet. Det framkom aldrig att han även experimenterade med människor. Det finns dock uppgifter om att Stalin tvingade honom till det. Stalin ville frambringa den perfekta världsmedborgaren – till varje pris. Denna bild från filmen bekräftar detta. Man har borrat hål i pojkens käke för att mäta salivutsöndingen då han utsätts för ett visst stimuli. På samma sätt som Pavlov gjorde med hundar.

senare daghem. Syftet var inte i första hand att ta hand om barnen för föräldrarna, utan att korrigera föräldrarnas ”felaktiga uppfostran” i riktning mot ett utopiskt världssamhälle där en klick intellektuella skulle styra massorna.

Moralens uppluckring

Idag skriker politiker och medborgare efter fler fängelser och hårdare straff. Man skyller våldet och kriminaliteten på droger, TV, massmedia, skolan, politiker eller samhället omväxlande, i allt högre röstläge. Vad som förbisetts i kampen mot brott är att ökningar i brottsstatistiken så gott som alltid föregåtts av en långtgående och omfattande moralisk försämring i samhället. Sodom och Gomorra är historiska exempel. Den kände historikern Will Durant skrev om ett annat klassiskt exempel:

> ”Före sitt fall så var Rom fullt med människor som hade förlorat sitt ekonomiska och moraliska fotfäste: soldater hade fått smak på äventyr och lärt sig döda; medborgare

hade sett sina besparingar konsumeras i skatter och inflation orsakat av krig … kvinnor hade blivit snurriga av frihet; ett mångfaldigande av skilsmässor, aborter och äktenskapsbrott...”

Visst kan man känna igen samhället av idag. Men vis av historien lär man sig att ingen lär av historien. Möjligen är den alldeles för smärtfylld och tragisk för att kunna konfronteras. Men vad som är sant är att dagens samhälle utsatts för en långtgående och smygande kampanj mot moral, etik och begreppen rätt och fel. Droger, brott och våld är idag vardagsmat.

1985 kom det ut en uppmärksammad bok i USA som handlade om de ökande antalen massmord i USA, ”Mass Murder: America´s Growing Menace” (Massmord: Amerikas växande hot) av Jack Levin och James Alan Fox, där de pekade ut:

”Den viktigaste faktorn i den ökande kriminaliteten är psykiatrikernas kampanjer mot skuld och moral.”

Man kanske kan tycka att Chisholms ord så här 60 år senare lyste av storhetsvansinne men faktum är att redan på 1950-talet hade psykiatrin trängt in i alla samhällssektorer. Den kände psykiatrikern Walter Bromberg noterar då med tillfredsställelse:

”Ett halvt århundrades ansträngningar i att föra in mentalhygien har övertygat många att mänskligt beteende verkligen kan modifieras ... vad som ansetts som ’personligt’ och angelägenheter för föräldrar, präster och lagstiftare har nu blivit en fråga för mentalhälsoprogram.”

Skolor över hela västvärlden översvämmades av mentalhälsofolket med ett ständigt ökande antal psyktester, diagnoser och psykofarmaka. Skolan blev en mentalhälsoklinik, utsatt för en uppsjö med experiment av psykologer och psykiatriker. 1998 intervjuade jag Ragnar Edenman som var ecklesiastikminister (skol- och kyrkominister) mellan 1957 och 1967. Han blev senare landshövding i Upplands län. Jag visste om att han rasade mot att skolpsykologerna försökte ta över skolan och läroplanen på 1950-, 60- och 70-talen.

”Fackpsykologer fick allt mer ta hand om utvecklingen inom skolan, i stället för lärare som kommer direkt från yrkesverksamheten ... Faktum är att psykologerna tog över Skolöverstyrelsen och påverkade läroplanen. Det skapades en speciell yrkeskategori av psykologer och pedagoger som svävade ovanför skolans vardag. Det blev mer teoretiserande, inte lika handfast.”

Edenman var alltså vad vi idag kallar skolminister mellan 1957 och 1967, de år grundskolan infördes och psykologerna var som aktivast. Trettio år senare var han fortfarande upprörd över psykologerna:

”Läroplanen för 1962 var glasklar, den hävdade starkt grundkunskaperna. Senare blev det en förskjutning mot annat som samhällelig uppfostran och samvaroproblem.

Edenman var förmodligen extremt högerinriktad politiskt sett, men främst inriktad på att

eleverna skulle inhämta kunskap i skolan. Han var förvånad över att man inte utgått från kunskapskraven i grundskolan. Kraven på att alla måste kunna läsa och skriva. Allt möjligt skulle in i skolan, menade han:

”På min tid hade vi de yppersta pedagogerna, mycket stabila undervisningsråd. Skolan var inriktad. När skolpsykologerna kom in blev allting så märkvärdigt, invecklat och flummigt.”

På 1950-talet räknade man med att en av nio amerikaner var psykiskt sjuk – idag att upp till 50 procent är psykiskt sjuka. Tendensen är samma i hela västvärlden, även i Sverige, även om siffrorna inte nått så högt ännu – officiellt. Man koncentrerar sig på att klassificera barn- och ungdomsproblem som psykiska störningar. Ett flertal kampanjer via massmedia visar på detta. Vanliga ungdomsproblem har blivit psykiska sjukdomar. Ingen kan undgå en diagnos i psykiatrikernas diagnosbibel DSM idag. Ingen! Sovjetunionens psykiatriker hade ”sakta progredierande (framåtskridande) schizofreni” som trumfkort. Den syntes eller märktes inte på något annat sätt än att personen kritiserade den rådande samhällsordningen – och endast psykiatrikerna kunde märka den. Botemedlet var inlåsning, starka droger och iskalla bad, inlindning i fuktiga bindor som krympte när de torkade och orsakade hemska smärtor.

Diagnoserna och de psykiatriska drogerna har blivit det vapen som man använder för att kontrollera befolkningen med. Det har blivit ett potentiellt hot mot mänskliga rättigheter. För vem som helst som får en diagnos kan riskera att utsättas för psykiatrisk vård, och tvångsvård. Det är också nästa steg på agendan, att utöka kriterierna för tvångsvård. Kampanjer pågår hela tiden. Nu har svenska regeringen fått till stånd ”tvångsvård i öppenvården”. Vad det nu är, annat än tvångsnerdrogning i hemmen. Prozac har blivit Aldeous Huxleys ”soma” som skulle få invånarna att stå ut med den rådande samhällsordningen. I brist på religion får Prozac fungera som ett frälsande oblat. Fungerar inte det finns det starkare varor.

När vanliga människor blev överbelastade med skuldfrågor orsakade av sexuell avvikelse, utomäktenskapliga förbindelser, snatterier eller andra antisociala tendenser så blev psykiatrikernas svar att samvetet är en mental störning – det finns inget som är rätt eller fel. Det är bara åsikter. Denna skola menar att när en individ känner en drift, en önskan att göra någonting, så måste denna drift efterlevas, oavsett moraliska betänkligheter, annars kommer den resulterande spänningen, det vill säga samvetsbetänkligheterna, att orsaka sinnes-

”UT MED PSYKOLOGERNA - IN MED FLERA LÄRARE”

Av NIKLAS KIERKEGAARD

■ Ut med kuratorer och psykologer.

■ In med fler lärare i stället.

Det är folkpartiets Jan-Erik Wikströms recept för att göra den svenska skolan bättre.

Folkpartiets förslag till nytt skolprogram som presenteras i dag innehåller en rad kontroversiella krav.

Skolstart vid sex år, eget studieprogram för varje elev, betygen tillbaka i årskurs sex, är några.

Men det tuffaste kravet gäller personalen i skolan.

Partiets skolexpert, förre utbildningsministern Jan-Erik Wikström vill ha fler lärartjänster, framför allt på mellanstadiet. Målet är ett klassnitt på 25 elever – precis som på lågstadiet i dag.

Några nya pengar vill partiet dock inte offra på skolan. Därav resultatet: annan personal får stryka på foten.

– Fler lärartjänster behöver inte bli så dyrt om man minskar antalet kringtjänster i skolan, säger Wikström.

• Vilka kringtjänster?

– Kuratorer, psykologer, speciallärare. Ja, det kan vara alla möjliga.

• Behövs inte kuratorerna ..?

– Har man färre elever per klasslärare har man mindre behov av alla möjliga extraresurser. Lärarna är ju ändå det viktiga.

Basfunktionerna prioriteras i folkpartiets framtidsskola. Ingen ska kunna gå vidare till ett nytt moment innan man klarat av det förra. Kort sagt: kan du inte kunskapsmålsbestämt får du inte lära dig åttans.

• Ska vi ha tillbaka en massa kvarsittare i skolan?

– Tanken är att en elev som halkar efter ska ha rätt till extra undervisning, säger Wikström.

Men faktum är att folkpartiet vill öka skillnaderna i grundskolan.

Duktiga elever ska kunna springa ifrån klungan, få extrahjälp att läsa före i kursplanen.

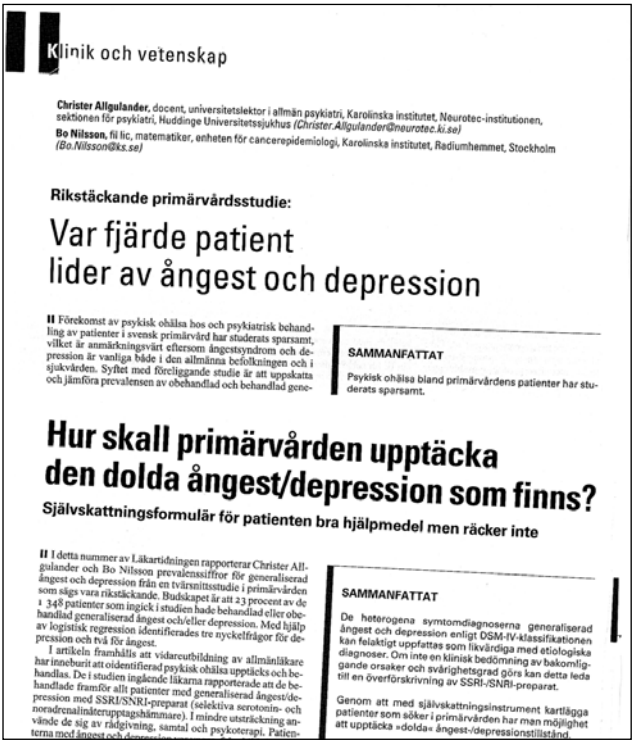
Sämre elever ska visserligen få stödundervisning om de hamnar på efterkälken, men – om de är alltför störande – sparkas ut från klassrummet.

Jan-Erik Wikström:

– Man måste kunna flytta elever som saboterar undervisningen. Placera dem i någon form av individuell studiegång eller så.

Tidigare utbildningsminister Jan-Erik Wikström (fp) insåg problemet med psykologerna i skolan och vill istället ha in fler lärare. Tidigare utbildningsminister Ragnar Edenman (t.h.) 1957-67 rasade mot skolpsykologernas intrång i skolan.

Klinik och vetenskap

Christer Allgulander, docent, universitetslektor i allmän psykiatri, Karolinska institutet, Neurotec-institutionen, sektionen för psykiatri, Huddinge Universitetssjukhus *(Christer.Allgulander@neurotec.ki.se)*
Bo Nilsson, fil lic, matematiker, enheten för cancerepidemiologi, Karolinska institutet, Radiumhemmet, Stockholm *(Bo.Nilsson@ks.se)*

Rikstäckande primärvårdsstudie:

Var fjärde patient lider av ångest och depression

Förekomst av psykisk ohälsa hos och psykiatrisk behandling av patienter i svensk primärvård har studerats sparsamt, vilket är anmärkningsvärt eftersom ångeststyndrom och depression är vanliga både i den allmänna befolkningen och i sjukvården. Syftet med föreliggande studie är att uppskatta och jämföra prevalensen av obehandlad och behandlad gene-

SAMMANFATTAT

Psykisk ohälsa bland primärvårdens patienter har studerats sparsamt.

Hur skall primärvården upptäcka den dolda ångest/depression som finns?

Självskattningsformulär för patienten bra hjälpmedel men räcker inte

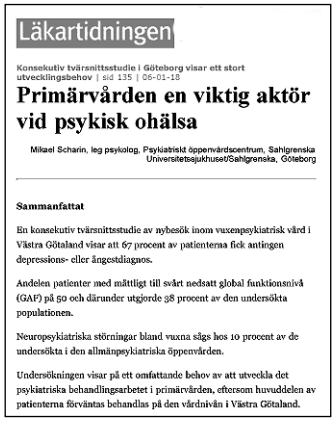
I detta nummer av Läkartidningen rapporterar Christer Allgulander och Bo Nilsson prevalenssiffror för generaliserad ångest och depression från en tvärsnittsstudie i primärvården som sägs vara rikstäckande. Budskapet är att 23 procent av de 1 348 patienter som ingick i studien hade behandlad eller obehandlad generaliserad ångest och/eller depression. Med hjälp av logistisk regression identifierades tre nyckelfrågor för depression och två för ångest.

I artikeln framhålls att vidareutbildning av allmänläkare har inneburit att oidentifierad psykisk ohälsa upptäcks och behandlas. De i studien ingående läkarna rapporterade att de behandlade framför allt patienter med generaliserad ångest/depression med SSRI/SNRI-preparat (selektiva serotonin- och noradrenalinåterupptagshämmare). I mindre utsträckning använde de sig av rådgivning, samtal och psykoterapi. Patienterna med ångest och depression

SAMMANFATTAT

De heterogena symtomdiagnoserna generaliserad ångest och depression enligt DSM-IV-klassifikationen kan felaktigt uppfattas som likvärdiga med etiologiska diagnoser. Om inte en klinisk bedömning av bakomliggande orsaker och svårighetsgrad görs kan detta leda till en överförskrivning av SSRI-/SNRI-preparat.

Genom att med självskattningsinstrument kartlägga patienter som söker i primärvården har man möjlighet att upptäcka »dolda« ångest-/depressionstillstånd.

Läkartidningen

Konsekutiv tvärsnittsstudie i Göteborg visar ett stort utvecklingsbehov | sid 135 | 06-01-18

Primärvården en viktig aktör vid psykisk ohälsa

Mikael Scharin, leg psykolog, Psykiatriskt öppenvårdscentrum, Sahlgrenska Universitetssjukhuset/Sahlgrenska, Göteborg

Sammanfattat

En konsekutiv tvärsnittsstudie av nybesök inom vuxenpsykiatrisk vård i Västra Götaland visar att 67 procent av patienterna fick antingen depressions- eller ångestdiagnos.

Andelen patienter med måttligt till svårt nedsatt global funktionsnivå (GAF) på 50 och därunder utgjorde 38 procent av den undersökta populationen.

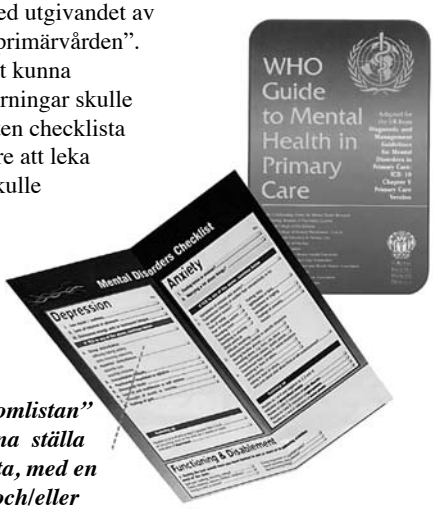
Neuropsykiatriska störningar bland vuxna sågs hos 10 procent av de undersökta i den allmänpsykiatriska öppenvården.

Undersökningen visar på ett omfattande behov av att utveckla det psykiatriska behandlingsarbetet i primärvården, eftersom huvuddelen av patienterna förväntas behandlas på den vårdnivån i Västra Götaland.

Psykiatrin försöker omvandla primärvården i Sverige till psykiatriska kvarterskrogar. 90 procent av psykiatrins droger skrivs idag ut av allmänläkarna.

Psykiatrins globala infiltration av primärvården

År 1998 tog sig psykiatrin in på den globala arenan med utgivandet av WHO:s informationspaket ”Guide till psykisk hälsa i primärvården”. Avsikten var att göra det lättare att få vanliga läkare att kunna diagnosticera olika beteenden. Komplexa psykiska störningar skulle nu diagnosticeras av vanliga läkare med hjälp av en liten checklista på några få rader. Det är nog lockande för många läkare att leka psykiatriker. Fast syftet var enbart att allmänläkarna skulle skriva ut psykdroger. Det finns inte tillräckligt med psykiatriker för att skriva ut önskvärd mängd psykdroger – helt enkelt.

Med den färdiga ”symptomlistan” skall vanliga läkare kunna ställa diagnos med en checklista, med en färdig behandlingsplan och/eller remittera patienter till psykiatriker.

MURARNA RIVNA MELLAN PSYKIATRI OCH SOCIALTJÄNST

— Ska vi lyckas ta hand om hela människan måste vi riva murarna mellan primärvården, psykiatrin och socialtjänsten. Vi måste lita på varandras möjligheter. Det säger Bodil Larsson Raske och Carin Melander, socialsekreterare respektive psykiatrisjuksköterska i det lilla samhället Genarp i södra Skåne.

av Anders Olsson

Genom att öppna förut stängda dörrar har de hjälpt en rad familjer på orten till en avsevärt bättre social och psykisk situation. Människor som tidigare åkte in och ut på de slutna avdelningarna inom psykiatrin klarar i dag av att lösa längsta försöker de dölja sina misslyckanden. Allt medan socialtjänsten och psykiatrin med jämna mellanrum gör sina nödutryckningar.

— Det här är ingenting unikt för Genarp, jag tror att samma problem finns i vilken annan småort som helst från sina jobb. De kände ingen som kunde ställa upp för dem med barntillsyn.

— I ett sådant läge kunde det inte bli tal om annat än dåliga lösningar och placeringar som inte ledde någon vart i det långa loppet.

Ovan: *Psykiatrin har även nästlat sig in i socialen. Utredningarna om omhändertagande etc är så gott som alltid sammanlänkade med barnpsykiatrin. Det är oftast då det går fel.*

Nedan: *Psykvården har flyttat ut till närsjukvården och allmänläkarna agerar idag som psykiatriker och skriver ut majoriteten av alla psykdroger. En sedan länge utarbetad plan.*

Artikeln publicerad 2005-05-27 07:44
VLT: VÄSTERÅS

Familjeläkare får ta över psykvården

Allt fler mår psykiskt dåligt. Men den växande gruppen deprimerade hör inte hemma inom psykvården. I framtiden är det familjeläkarna och övrig närsjukvård som ska ta hand om våra sjuka själar.

Det har gjorts en granskning av psykvården. Enligt landstingsledningen är syftet med genomlysningen att hitta långsiktiga lösningar för psykiatrin, som i dag brottas med många och stora problem.
Ett förslag är att närsjukvården ska få större ansvar för patienter som lider av depression. Psykiatrin ska i stället koncentrera sig på psykiska sjukdomar.
I dag finns inte tillräcklig kunskap på familjeläkarmottagningarna för att kunna ta hand om människor som mår psykiskt dåligt. Det är också brist på läkare.
- Där sitter vi i samma båt som psykiatrin som också har läkarbrist, säger Kjell Enderborn, ansvarig för länets närsjukvård.

För att klara psykvården trots läkarbristen kan fler patienter med lindrigare psykiska besvär få träffa sjuksköterskor, beteendevetare och kuratorer för samtal. Personalen på familjeläkarmottagningarna

Så många mår dåligt

20 till 40 procent av Sveriges befolkning lider i dag av psykisk ohälsa. Depressioner, anorexia och missbruk ökar bland befolkningen, framför allt bland yngre människor. Ungefär varannan kvinna och var fjärde man drabbas under sitt liv av en depression som är så allvarlig att medicinsk behandling är aktuell.

Mer lugnande medel
Västmanland har länge legat strax över riksgenomsnittet när det gäller försäljningen av lugnande medel. Förra året ökade gapet ytterligare. Då sålde apoteket 20,4 doser lugnande

sjukdom. De menade att skam, skuld och rädsla låg i botten av varje mental störning – inte omoral. Lösningen blev då att utplåna begreppen rätt och fel. Utslungad i en total förvirring började nu människan att efterleva sina mest djupa och mörka drifter. Våld, kriminalitet, droger och sexuell perversitet var inte längre fel. I skolan i USA lär man därför istället ut olika metoder att inte skada sig alltför mycket medan man experimenterar med sex och droger. Hur man skall injicera med rena nålar och hur man skall undvika graviditet.

Före 1960-talet fanns det inga artiklar och spalter med mentalhälsoexperter eller sexologer i Sverige. I slutet på 1960-talet kom psykologerna Inge & Sten med sina sexfilmer som sprängde alla moraliska vallar. En svensk psykiatriker krävde statliga bordeller där psykiatriker skulle tjänstgöra. Idag skall varje ”respektabel” tidning ha en psykolog- och sexspalt. Kvällstidningarna har börjat med porrnoveller. Sexspalterna är fyllda med inlägg som får vanliga människor att undra om det är fel på dem själva: ”Hej Malena, jag är en 50-årig man som bäst trivs i damunderkläder och gummistövlar. Jag undrar hur jag bäst kan tillfredsställa min hund.”

Moral omvandlades till en sjukdom

Naturligtvis var det många som reagerade på det moraliska förfallet, i synnerhet inom religionen som fortfarande hade makt. Moral gjordes då om till en mental störning. De som kritiserade detta kallades ”moralpredikanter”.

Inställningen är symtomatisk för psykiatrin, ”Om samvetet är besvärande – gör dig av med samvetet!” Ursprunget till lobotomierna låg i denna filosofi. Samvetet ansågs sitta i främre hjärnloberna och ”överväldigade” vissa patienter. Istället för att ta reda på vad personen hade gjort som belastade samvetet till den grad så skar man av den del av hjärnan där man trodde att samvetet satt. Galningen som kom på denna metod, portugisen Moniz, fick Nobelpriset. Han blev sedermera skjuten två gånger av patienter, andra gången med dödlig utgång. Bägge hans patienter hade blivit av med samvetet.

1940 skrev den svenske psykiatrikern Per Henrik Törngren en bok som han kallade ”Moralsjukdomen”. Han hävdade att det mänskliga samvetet var en sjukdom och att det så kallade överjaget, som ansågs sitta i de främre hjärnloberna, borde avskiljas från resten av hjärnan. Under det följande decenniet utfördes merparten av totalt ca 10 000 lobotomier i Skandinavien. Törngren ifrågasatte ”all moral överhuvudtaget” samt menade att ”begreppet en moralisk människa visar sig vara liktydigt med en person behäftad med svåra och genomgripande psykologiska villfarelser” och kallade moralen ”en vidskepelse”. Törngren rackade även ner på religionen och sade: ”Moralsjukdomens blomstringstid sammanfaller ungefär med religionens, i västerlandet alltså med kristendomen.” Han förde fram teorin att ”psykologin skall kunna omhänderta ’trosfrågorna’ och träda in i religionens ställe”.

Attacken på religionen kommer från psykiatrin, fast oftast via andra kanaler, Humanisterna, föreningen FRI etc. Därmed inte sagt att religionen inte förtjänar att kritiseras, men att utplåna den… Religionen är det som hållit ihop människor under årtusenden. *Re-* och *-legio* betyder att åter binda ihop. Vad har psykiatrin som binder ihop? Prozac? Vi har sett samhället lösas upp ju mer psykiatri som förs in. Förhållandet är ganska klart, men ingen reagerar. Kriminalitet och våld ökar i samma takt som psykiatrin breder ut sig. Det är ett

faktum. Istället används det som ett argument för att föra in mer psykiatri. När människan av psykiatrin gjorts till ett själlöst djur, inte längre tyglat av en viss moralisk ordning, när normerna löses upp, resulterar det i kaos. Vi har bara sett början. Anarki eller en polisstat väntar runt hörnet. Sättet att skaffa en polisstat är att släppa på moralen och etiken så kommer allmänheten automatiskt att kräva en polisstat.

PEHR HENRIK TÖRNGREN

MORAL-
SJUKDOMEN

MORALSJUKDOMEN

Man uppfattar i regel samvetets makt som verklig. Vi tänker oss att moralens bud är något som vi kan och vill efterleva. Vi tror att — subjektivt sett — somligt är rätt eller gott och annat orätt eller ont.

Denna bok söker visa att alla sådana föreställningar om moraliska värden och ideal endast tillhör det inbillades värld. Tron på motsatsen är så utomordentligt allmän, att ingen märker att den egentligen är en vidskepelse vilande på kollektiv suggestion, så att säga en människosläktets barnsjukdom. Denna »moralsjukdom» torde tillpåköpet vara den så länge sökta verkliga grunden till vår tids stora mass-sjukdom: de nervösa lidandena, neuroserna.

Boken framlägger i första hand en ny lära om neurosernas natur och botemedel, i väsentliga stycken avvikande från Freuds. Den skisserar därjämte den omvälvning av allmänna tänkesätt, som blir följden när moralsjukdomen efterhand utrotas av psykologisk upplysning och insikt. I boken skildras den moraliska och den icke-moraliska synen på uppfostran, straffrätt, mellanfolkligt umgänge, frågorna om föräldrandet mellan makt och rätt samt om krig och fred, men först och sist på den vardagliga inbördes samlevnaden människor emellan.

MEDÉNS FÖRLAGS AKTIEBOLAG
Kr. 6:50

I sin bok Beyond Freedom & Dignity säger, den i svenska skolväsendet så omhuldade amerikanska beteendevetenskaparen, B. F. Skinner att de gamla begreppen om rätt och fel, essensen i moral, är ovetenskapliga. Om någonting kändes rätt och man upplevde njutning av detta så skulle man göra det och ger ett exempel med ett barn som får god mat som det gillar. Han nämner dock inget om psykopaten som finner njutning i att plåga och döda människor. Eller kleptomanen som får en kick av att stjäla. Inte heller om personen som tar droger och gillar den omedelbara effekten. Inget om sexualmissbrukaren som våldtar kvinnor.

Psykiatrin och de så kallade beteendevetarna har i snart ett sekel utsatt samhällets olika sektorer för en infiltration, för att kunna sätta sig i dess förarsäte. Naturligtvis är detta inte något vanliga psykiatriker i samhället är medvetna om, de är fullt sysselsatt med att skriva ut recept. De skulle bara bli upprörda om de anklagades för detta. Många har ju blivit psykiatriker för att kunna hjälpa andra, men finner sig fångade i systemet. Men den internationella stratan av elitpsykiatriker vet definitivt om detta.

För att förverkliga Chisholms och WFMH:s planer satte amerikanska psykiatriker igång en stor kampanj för att övertyga USA:s kongress om att mentalsjukdom var ett nationellt hot som bara de med kraftigt ökade anslag kunde lösa. Kongressen beslöt sig för att ge efter för psykiatrins krav på ökade resurser (Federal mentalvårdslag - H.R. 4512). Således började enorma utgifter för psykiatrisk forskning, vilka har stigit från en miljon dollar år 1946 till 1,4 miljarder dollar idag – en ökning på mer än 140 gånger.

Det finns en hel del obskyr psykiatrisk forskning världen över. I Sverige satsade till exempel Medicinska Forskningsrådet (MFR) miljontals kronor på lobotomiforskning långt in på 1990-talet. En ännu större del gick till amfetaminforskning på små barn.

När psykiatrins inflytande steg i USA spred det sig till hela världen. Man skulle inrikta sig på de fyra stora områdena, religion, skola, rättsväsende och medicin för att uppnå dominans.

Rättsväsendet

Domstolarna och rättsväsendet har varit utsatta för psykiatrins infiltrationsförsök under lång tid men är trots det området som klarat sig bäst. Psykiatrikerna ansåg också att detta område var svårast att infiltrera. På senare år har man dock på allvar börjat uppmärksamma ”infiltrationen” i rättsväsendet, detta i form av bland annat vittnesexperterna. Efter psykiatrins inblandning i rättsväsendet har man gått från att ursäkta den genuint sinnessjuke, till att ursäkta den temporärt sjuke, att ursäkta en oemotståndlig impuls, att ursäkta emotionell störning till att ursäkta själva brottet. För att till slut ”vårda” den kriminelle som påstås lida av en sjukdom och egentligen vara det sanna offret.

På sikt sänker rättspsykiatrin moralen i samhället. Vilket möjligen är meningen. Alla vet att något är fel men kan inte riktigt sätta fingret på vad. Ibland är det för öppet, som när mannen i Rödebymålet förklarades sjuk av en psykiatriker och en annan psykiater senare förklarade honom sjuk då han begick dådet, men att han nu var frisk. Mannen blev omedelbart frisläppt och fick tillbaka sitt gevär som han dödat en 16-åring med. Vilket han lämnade tillbaka självmant.

Psykiatrins eliminerande av ”rätt och fel” åsidosätter inte minst rättssystemets egen definition på sinnessjukdom. Detta underlättar naturligtvis för psykiatrins infiltration av rättsväsendet. Om dessa ”prominenta” psykiatrikers visioner skulle fullföljas kommer samhället att fungera med ett kriminalsystem av ”inget-ansvar”. Därmed skulle alla dömda kunna bli förklarade som sinnessjuka. Mord skulle betraktas som ”mental sjukdom”. Var och en skulle därmed förlora sina rättigheter och skyldigheter. Ingen skulle behöva ta ansvar för sina handlingar. Rättssystemet vilar på den grund att var och en är ansvarig för sina egna handlingar, undantaget de som verkligen är sinnessjuka och inte alls vet vad de gjort eller gör. Vilka utgör en mycket liten procent.

Våra olika moraliska värderingar, vad man än anser om dem, har i stort hållit ihop familjen och samhället de senaste 2000 åren. Dessa värderingar har på bara ett par korta decennier luckrats upp. Hur har detta gått till? G. Brock Chisholm förklarar i sitt tal:

> ”Ansvaret för att staka ut de nödvändiga förändringarna i mänskligt beteende vilar helt uppenbart på de vetenskaper som arbetar inom området. Psykiatriker, psykologer, sociologer, ekonomer och politiker måste ta itu med detta ansvar. Det kan inte undvikas.”

Men hur ville då Chisholm, denne internationellt ryktbare psykiatriker, som regeringsledamöter och mentalhälsofolk över hela världen lyssnade på, förändra samhället? ”Som orsak måste vi hitta ett kontinuerligt hot som slingrar sig genom all civilisation.” Och denna orsak, denna källa till alla människans svårigheter, var enligt Chisholm inget annat än ”moral”, begreppen om vad som är rätt och fel. Han ville därför att föräldrar och lärare skulle sluta lära barnen vad som var rätt och fel. Lämna det till psykiatriker, psykologer och andra sociala ingenjörer. De skulle in i skolorna och ta över läroplanen för att införa dessa begrepp. De skulle rädda världen!

”Pedagogiskt, paranoid, psykotisk, stressad, avprogrammering, överaktiv, sjukligt beteende, neurotisk” är alla psykfolkets ord som vävts in i språket och tänkandet i samhället. Avgörande beslut tas utifrån dessa luddiga begrepp. Vad värre är, moraliska människor

betraktas idag som, om inte direkt ”psykiskt störda”, som underliga eller med ”avvikande beteende”.

Vid krigets slut ägnade man sig i Europa och övriga världen åt rannsakelser. Hur kunde detta hända, varför fick det hända? Dock inte psykiatrin, de skyllde kriget på kyrkan och familjen och ville sätta sig i förarsätet och ta över samhället. Chisholm, världens mest prominenta psykiatriker vid denna tid förklarar:

> ”Psykiatrin måste nu ta ett beslut om människosläktets omedelbara framtid. Ingen annan klarar av det. Det är i första hand psykiatrins ansvar.”

Svenska föreningen för psykisk hälsovård (Sfph)

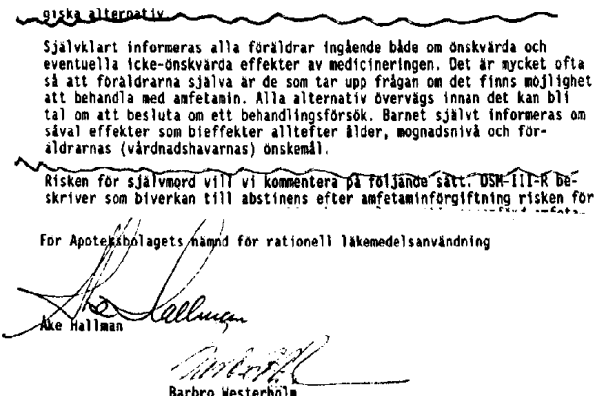
World Federation of Mental Health, denna globala storebror, skulle vara politikernas bevakande ”överjag”. Idag verkar WFMH genom FN:s olika organ. I Europa lobbar den europeiska delen av WFMH inom EU. I Sverige agerar WFMH via Svenska föreningen för psykisk hälsovård (Sfph). Barbro Westerholm som länge varit styrelseledamot i Sfph har varit en av de varmaste förespråkarna och sponsorerna för amfetaminbehandling av barn. Barnpsykiatrins ”grand old lady” i Sverige, Marianne Cederblad, har varit styrelseledamot i både WFMH och Sfph och ligger ytterst bakom amfetaminets introduktion i den barnpsykiatriska arsenalen i Sverige. Hon syns bara inte, Gillberg har varit galjonsfigur, eller ”nyttig idiot” om man så vill.

Sfph startades av den tyskinspirerade psykiatrikern, Viktor Wigert. Han introducerade även insulin- och elchockerna i Sverige. När Tavistock fyllde 75 år 1996 så bjöd Sfph in talare från Tavistock till Sverige och hade ett ”Tavistock-år”. Allmänheten fick inget veta om detta. Det var bara speciellt inbjudna inom de yrkeskategorier Sfph bearbetat under alla år: lärare, socialarbetare, ungdomsarbetare etc. Tavistock är alltså samma klinik som utbildade psykiatrikern och krigshetsaren Karadzic i ”masskrigets psykologi” innan inbördeskriget bröt ut i Jugoslavien.

Så skedde ”infiltreringen” av de nya mentalhygieniska begreppen. Det har skett gradvis under flera decennier. Sfph har haft mycket att säga till om i samhället. Om än inte direkt, så indirekt. Det kanske har hjälpt att ordförande i Sfph sedan 1983, Tom Thyblad, varit kanslichef i kammarkansliet, hovrättsråd och medlem i Stiftelsen Sveriges Nationaldags kansli, där riksdagens talman varit ordförande och dess huvudmän rikets landshövdingar. Före Thyblad återfinns en chefsjurist från domstolsverket som ordförande i Sfph. Alva Myrdal var även aktiv medlem på sin tid. Bland styrelseledamöter finner man en inrikesminister och en socialminister, Medicinalstyrelsens generaldirektör (GD), Socialstyrelsens GD, Riksförsäkringsverkets GD, flera professorer, tunga psykiatriker, läkare, pedagoger, statsråd, ett justitieråd, politiker, bankdirektörer, rektorer och PR-folk i radio, TV och press – människor som varit ansvariga för hela samhällets utveckling. Pengar har Sfph fått bland annat genom Radiohjälpen och intäkter från försäljning av Första majblomman.

En av de första styrelseledamöterna var Kerstin Hesselgren, Sveriges första riksdagskvinna (s). Kerstin Hesselgren var även styrelseledamot inom WFMH från 1948 fram till 1952. Därefter blev hon ordförande för Sfph. En annan känd person i styrelsen var Jan Ording. Han var verksam som hög tjänsteman på Socialstyrelsen till dess att det 1995 avslöjades att

...iska alternativ.

Självklart informeras alla föräldrar ingående både om önskvärda och eventuella icke-önskvärda effekter av medicineringen. Det är mycket ofta så att föräldrarna själva är de som tar upp frågan om det finns möjlighet att behandla med amfetamin. Alla alternativ övervägs innan det kan bli tal om att besluta om ett behandlingsförsök. Barnet självt informeras om såväl effekter som bieffekter alltefter ålder, mognadsnivå och föräldrarnas (vårdnadshavarnas) önskemål.

Risken för självmord vill vi kommentera på följande sätt. DSM-III-R beskriver som biverkan till abstinens efter amfetaminförgiftning risken för ...

För Apoteksbolagets nämnd för rationell läkemedelsanvändning

Åke Hallman

Barbro Westerholm

När Barbro Westerholm var chef för Apoteksbolaget sponsrade hon Gillberg med 750 000 kronor. Det var mycket tack vare dessa pengar Gillberg kom igång med sin undersökning. Vid förfrågan direkt till Westerholm hur Apoteksbolaget motiverade ett projekt med amfetamin till barn svarade hon enligt ovan. Dock har det nog aldrig förekommit att läkarna informerat föräldrarna om de akuta riskerna. Det pratas aldrig om alternativ. Amfetamin är första valet.

han använt sitt kreditkort för att köpa guldklockor och andra pikanta saker. Han tillämpade psykiatrikernas moralbegrepp bokstavligen.

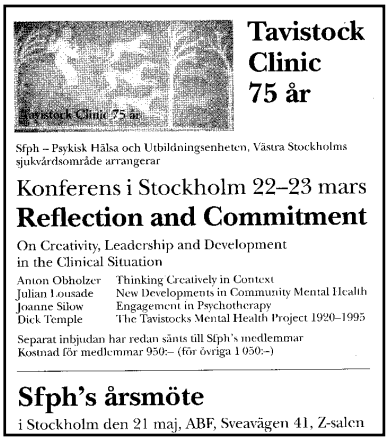
På årsmötet i maj 1947 orienteras medlemmarna i Sfph om den planerade internationella kongressen i London 1948. Temat för denna skulle vara ”Mental Health and World Citizenship”. Man planerade alltså redan vid starten av WFMH för ett ”världsmedborgarskap”. Och Sfph var väl medvetna om det. Redan från början var ett av Sfph:s främsta syften att sprida mentalhälsoidéerna i samhället, inte genom att bli en massorganisation, utan genom att vara strategiskt placerad i samhället. Helst så osynlig som möjligt. På det sättet blev föreningen ett dolt och nästan omärkligt medium för psykiatrin. I slutet på 1980-talet erkänner redaktören för deras tidning Psykisk Hälsa i Dagens Nyheter:

> ”Vi arbetar i bakgrunden som idégivare och riktar in oss på nyckelpersoner, på dem som jobbar i vården, barnomsorgen och skolan. Jag är övertygad om att vi på detta sätt ändå betyder mycket för väldigt många människor.”

Det erkännandet kunde man gott kosta på sig, för då var man redan klar med sin infiltration. Sfph knöt till sig ett femtiotal av Sveriges organisationer med anknytning till barnavård och skola redan på 1940-50-talet. Det var på detta sätt som psykiatrin och psykologin fick fotfäste i Sverige. Sfph startade på 1930-talet och var förmodligen den första förening i världen som blev ”underavdelning” till WFMH. Innan dess uppvisade de starka drag av rashygien och hade flera förespråkare för sterilisering. I deras publikationer kunde man bland annat läsa:

> ”Sterilisering av manisk-depressiva skulle därför ofta innebära en bortrensning av arvsanlag som skulle yttra sig i sinnessjukdom ... Det synes ... uppenbart att det är gentemot sinnesslöheten som sterilisering har sin största rasbiologiska betydelse.”

Sfph hade ett mycket omfattande, om än dolt, inflytande på det svenska samhällets utformning med sin sociala ingenjörskonst. Påverkan på samhället från denna mycket stora yrkesgrupp internationella psykiatriker kunde alltså inte stoppas ens genom upptäckten på morden på en kvarts miljon mentalpatienter och handikappade, eller steriliseringen av många hundratusentals människor. Den kunde bara minskas. Idag är detta så gott som okänt bland allmänheten, att psykiatrikerna låg bakom allt detta. Men leden skulle omformas för nästa sociala attack, som denna gång inte skulle kamoufleras av krig – utan av barmhärtighet. Lord Adrian, medlem i Eugenikförbundet, det brittiska NAMH och i ”Förbundet För Frivillig Eutanasi”, uttryckte denna typ av barmhärtighet i ett tal 1956:

Sfph bjöd in föreläsare från Tavistock Center till Sverige. Samma center som utbildade Karadzic i ”krigets masspsykologi” innan inbördeskriget i Jugoslavien bröt ut.

> ”Preventiv hälsovård är tvungen att inkräkta på individens frihet... och om den syftar till mental såväl som fysisk hälsa, måste den vara beredd på att behöva skilja barn från mödrar och att övervaka de människor som skulle vilja bli lämnade ifred.”

Det tillhör den psykiatriska specialiteten att smyga sig fram. Mödravård och barnavård var på 1940-, 50- och 60-talet mer eller mindre förtäckta psykanstalter som slussade vidare både avvikande barn, ungdomar och mödrar till läkarna för avskärning av fortplantningsförmågan. Det främsta kännetecknet på den globala ”femtekolonnverksamheten” är att de verkar genom olika patientföreningar. Föreningen Attention startade med hjälp av pengar från Gillberg. Flera andra anhörig- och patientföreningar i Sverige startades av psykiatriker. Psykiatriker Per Mindus, som lobotomerade patienter upp till år 1998, startade upp föreningen Ananke för folk med ångest, där han hämtade sitt klientel för forskning. En medlem i IFS, Intresseföreningen för schizofrena, ringde upp mig och meddelade upprört att en lokalavdelning av IFS hade sin telefon direktkopplad till ett stort läkemedelsbolag. I början kom det in ett flertal psykiatriker i IFS som skulle styra utvecklingen. Även i RSMH, Riksförbundet för social och mental hälsa, strömmade det till psykiatriker. RSMH startades direkt av en känd psykiatriker med anknytning till Sfph. Patientföreningarna försöker verkligen göra något åt situationen, men när de anlitar samma människor som ”rådgivare” som de försöker skydda sina patienter från, så fungerar det inte. Det verkar dock som både IFS och RSMH uppmärksammat denna situation, åtminstone bland de medlemmar jag pratat med. Medlemmarna i Attention är ju beroende av amfetaminet så de håller fortfarande hårt på psykiatrin.

Svenska psykologer och psykiatriker skulle få vind i seglen efter att WFMH bildats. Samhället skulle omdanas efter deras idéer. De visste vad som var bäst. En känd psykiatriker, David Ingvar, undervisade på Handelshögskolan i Stockholm. Framtida arbetsledare skulle

Svenska Föreningen för Psykisk Hälsa, Sfph, för idag en tynande tillvaro i Stockholm. Dess mission tycks vara fullföljd. Nedan ett utdrag från deras tidskrift som visar att de lydde under World Federation of Mental Health, WFMH.

> Styrelsen fäster stor vikt vid föreningens åtagande att fungera som kanal till WFMH. Kontaktmöten utlyses i anslutning till kongresser, europamöten etc. De anslutna föreningarnas kontaktmän hålls på detta sätt fortlöpande orienterade om arbetet i den internationella organisationen.

indoktrineras i psykiatrins ”mjukvara”. Arbetsmarknaden översvämmas av psykologtester. Försvarsmakten, vad som är kvar av den, var full av mentalhälsoexperter. Till och med på Vägverket sitter det idag ett flertal beteendevetare. På barndaghemmen och i förskolan ”sållas” överaktiva barn ut för vidareslussning, ofta via psykologer, till barnpsykiatrin för amfetaminbehandling. Före och under andra världskriget kallades det ”selekteras”. Då till utrotning, idag till nerdrogning.

Till de svenska psykologernas försvar måste jag dock säga att de hittills i stort sett varit resistenta mot psykiatrins försök att droga ner barn med psykofarmaka, men det motståndet håller sakta på att försvinna.

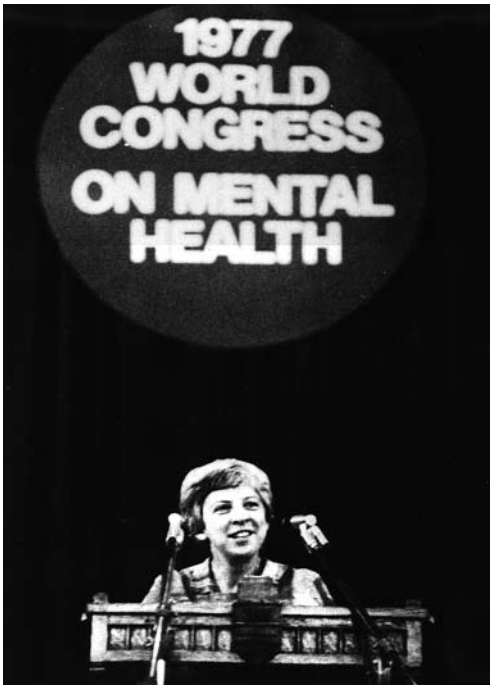
Det har funnits flera olika försök att återinföra något slags moral- och etikprogram efter det att kristendomen avskaffades i skolorna. Etikprogrammet Lions Quest, som välkomnades varmt av de flesta lärare i Sverige och utomlands, bemöttes av stenhård kritik av psykologer och psykiatriker. Det ansågs för ”auktoritärt”. När KDS-ledaren Alf Svensson försökte föra in lite kristen etik i skolan, typ ”du skall inte stjäla”, i slutet av 1990-talet blev det ett ramaskri.

Rättsväsendet har alltså länge varit utsatt för psykiatrins infiltration. Men det har också varit det svåraste området. Juristerna är ganska skärpta och köper inte flummet så lätt som medicinarna, lärarna och prästerna.

Religionen

Psykiatrin har i alla tider attackerat religionen och andligheten i sina försök att ta över samhällets utveckling. Redan vid stiftandet av WFMH ville man att prästutbildningen skulle få en ”mentalhygienisk orientering” och då sades följande:

> ”Om man tar till sig ett mentalhälsoinriktat synsätt ... för det med sig en skyldighet att granska vissa religiösa läror mot bakgrund av vad man idag vet om grunderna för en hälsosam personlighetsutveckling och om vad som är skadligt för barnets utveckling.”

Sveriges första barnpsykiater, Marianne Cederblad, var styrelseledamot i WFMH. Hon ligger ytterst bakom amfetaminbehandingen i Sverige.

I sina försök har man neurosförklarat sökare och lobotomerat ”grubblare”. Det var mycket vanligt mellan 40- och 70-talet. Människor som vågade dryfta att de kommer ihåg tidigare existens, låstes ofelbart in och försvann. Jesus har kallats psykopat och homosexuell och en känd psykiatriker påstod att han var rashygienist. William Sargent, en av världens mest kända psykiatriker, sade 1974: ”Jesus hade förmodligen återgått till sitt snickeri om han hade fått modern psykiatrisk behandling.” Redan 1910 skrev en psykiatriker att Jesus uppenbarelser var hallucinationer. Två år senare skrev en annan psykiatriker att Jesus var paranoid. 1948 att han led av paranoid psykos med storslagna idéer. Det var ordförande för amerikanska psykiatriförbundet som sade det. Ingen av dem hade träffat Jesus, så man får fråga sig vilka som lider av vad. I Sverige har länken mellan religion och psykiatrin varit St Lukasstiftelsen som från starten 1939 skulle ge prästerna rådet att det var hälsosamt att tvivla. De skulle även uppmana dem att använda mer psykologi och psykiatri i sitt ämbete. Psykoterapi kallades ”sekulariserad själavård”. Ett flertal av Sveriges mest kända psykiatriker har varit verksamma inom St Lukasstiftelsen. En av dem är Jan Otto Ottosson som blev Sveriges första doktorand i elchocker. En annan skandinavisk psykiatriker som var verksam inom St Lukasstiftelsen gav flera tusen LSD-doser till sina patientoffer. En psykiatriker var hovpredikant. En undersökning i USA visade att 90 procent av alla psykiatriker var ateister. Idag pågår det debattprogram i svensk TV om var gud finns i hjärnan. I Läkartidningen (våren 2008) hävdar en liten grupp neuropsykiatriker att psykiatrin är en medicinsk specialitet och att det får vara slut på det dualistiska flummet (själ & kropp). ”Punkt slut!” avslutar de faktiskt artikeln med. Verkligheten får anpassa sig. De får dock mycket intressant och intelligent mothugg från ett par psykiatriker med terapeutisk inriktning.

Den etablerade religionen är mer eller mindre avverkad. Psykiatrins stora kampanj har in-

Hur psykiatrin influererade samhället

Svenska Föreningen för Psykisk Hälsovård, Sfph

Sfph bildades 1931 av den tyskinfluerade psykiatrikern Viktor Wigert och var från starten ett obskyrt forum för rasbiologi och anti-etiska idéer. Tanken var att ”den vetenskapliga människosynen” skulle integreras i skolan, kyrkan, näringslivet och staten under mentalhygienens och rashygienens banér. Sterilisering förespråkades. Flera mycket kända svenskar ingick i första styrelsen. En socialminister och flera generaldirektörer skulle bli ledamöter.

World Federation for Mental Health

(WFMH) bildas 1948 av bl a militärpsykiatrikerna Rees och Chisholm tillsammans med nazipsykiatriker från Tyskland. WFMH är en privat lobbyorganisation som skulle säkerställa det psykiatriska inflytandet efter misslyckandet med den rasbiologiska inriktningen. Det solkiga begreppet ”mentalhygien” ersätts av ”mental hälsa”. Avsikten var att ”infiltrera” samhället och att sprida psykiatriska föreställningar via internationella och lokala organisationer som är anslutna till WFMH:s nätverk.

WFMH har sedan FN bildades aktivt påverkat bl a

WHO och UNESCO.

Som den mest ansedda internationella organisationen vid den här tiden var FN ett av WFMH:s huvudmål.

EU

WFMH:s europeiska del lobbade intensivt inom: Europakommissionen, Europarådet och Europaparlamentet.

Österuropa/Asien

har de senaste decennierna stått i centrum för WFMH. Efter kommunismens fall ville man utvidga sin intressesfär österut.

Sfph blir svenskt språkrör

för WFMH direkt efter bildandet 1948 samtidigt som Sfph:s verksamhet koncentreras kring barnpsykiatrin. Kerstin Hesselgren från Sfph ingår i WFMH:s första styrelse. Än idag är Sfph anslutet till WFMH.

Svenska föreningar

inom framför allt skola och barnavård ansluter sig till Sfph och får ett indirekt medlemskap i WFMH. Den mentalhygieniska rörelsen får på så sätt en bred kontaktyta mot det svenska samhället. Skolan och barnuppfostran psykologiseras. Bland de anslutna organisationerna finns: Sveriges småskolelärarinneförbund, Målsmännens riksförbund, Sveriges Husmodersföreningars riksförbund, Hem och Skola, TBV, S:t Lukas stiftelsen, Svenska Kommunalarbetareförbundet, Sveriges lärarförbund, Unga Örnar, Ericastiftelsen, Folksam, Skandia, Röda Korset, Sveriges Scoutförbund m fl.

Anslutna föreningar till Sfph från år 1952:

Ur styrelse- och revisionsberättelse från 1952:
1. Svenska psykiatriska föreningen
2. Svenska läkarsällskapets sektion för psykiatri och neurologi
3. Sveriges barnträdgårdslärarinnors riksförbund
4. Föreningen socialarbetare inom industri och affärsvärld
5. Svenska Barnpsykologiska Föreningen
6. Sveriges Småskolelärarinneförbund (SSF)
7. Svenska Barnpsykiatriska föreningen
8. Svenska Läkarsällskapets sektion för pediatrik och skolhygien
9. Målsmännens Riksförbund

Ytterligare anslutna föreningar 1953:
10. Svensk Sjuksköterskeförening
11. Svenska Skolläkarföreningen
13. Sveriges husmodersföreningars Riksförbund
14. Föreningen för utvecklingsstörda barn

Nya föreningar 1955:
15. Föreningen för Kurativ verksamhet bland ungdom
16. Föreningen Stockholms Personalkonsulenter (SPK)
17. Kooperativa Kvinnogillesförbundet
18. Svenska Hemvårdarinneförbundet
19. Svenska Särskolornas Lärarförening
20. Sveriges Scoutförbund
21. Tjänstemännens Bildningsverksamhet (TBV)

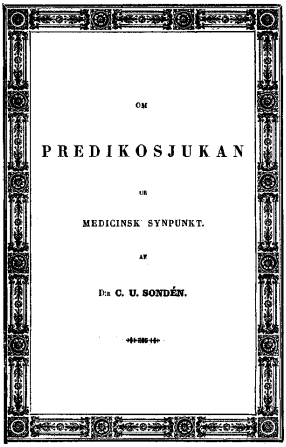
Övriga tillkommande (ej i någon bestämd ordning):
23. Föreningen för psykotiska barn
24. RBU
25. Riksförbundet hem och skola
26. St Lukasstiftelsen
27. Svenska kommunalarbetarförbundet
28. Svenska skolläkarförbundet
29. Sveriges förskollärares riksförbund
30. Sveriges lärarförbund
31. Sveriges socionomförbund + riksförbundet
32. Unga örnar
33. Folksam
34. Skandia
35. Särskolors rektorförening
36. Lekoteket på Blockudden
37. Ericastiftelsen
38. Röda korset
39. Kooperativa Gillesförbundet
40. Riksförbundet för utvecklingsstörda barn
41. Riksförbundet för CP-barn
42. Svenska Barnavårdslärares förening
43. Svenska föreningen för Barn- och ungdomspsykiatri
44. Svenska föreningen för psykisk barn- och ungdomsvård
45. Svenska Kommunalarbetarförbundet
46. Svenska Psykoanalytiska föreningen
47. Svenska Röda Korset
48. Svenska Scoutförbundets Lekotek
49. Sveriges Psykologförbund
50. Svenska Särskolornas Rektorsförening
51. Svenska Personal-Pensionskassan, SPP

Idag sitter Barbro Westerholm i styrelsen och riksdagskanslist Tom T:son Thyblad (ovan) är ordförande. Barbro Westerholm har varit psykiatrikernas språkrör i riksdagen, en flitig förespråkare för amfetaminbehandling av barn. Thyblad har varit ordförande sedan 1983. Thyblad har även varit kanslichef i Kammarkansliet, hovrättsråd samt auditör i Mellersta militärområdet. Han sitter även i Stiftelsen Sveriges Nationaldags kansli där riksdagens talman är ordförande. Som vi vet så är det i själva kansliet politiken utformas och de politiska projekten utarbetas. Kanslisterna spelar en mycket stor roll för utvecklingen i Sverige. Före Thyblad återfinns en chefsjurist från domstolsverket som ordförande i Sfph.

riktat sig på att förneka människan som själslig varelse. Därefter har inriktningen varit att få människan att tro att hon tänker med hjärnan för att övergå till att övertyga människan att hon *är* själva hjärnan. Det finns dock inte ett enda bevis för detta. En hjärna kan inte vara medveten om sin egen existens, så det faller på sin egen orimlighet, men kampanjen har varit mycket framgångsrik.

OM

PREDIKOSJUKAN

UR

MEDICINSK SYNPUNKT.

AF

Dr. C. U. SONDÉN.

Psykiatrikerna har alltid attackerat religionen, deras främsta opponent. Man har t.o.m. sjukförklarat människor pga. deras religion. Predikosjukan uppfanns av en psykiatriker.

Wilder Penfield var en mycket känd neurolog vars mentor fick Nobelpriset. Han opererade hjärnan på tusentals människor i vaket tillstånd. Han var helt inriktad på att det inte fanns någon själ, hjärnan var allt. Men en gång när han opererade fick han närmast en chock, som han beskriver i sin sista bok alldeles innan han gick bort, *The Mystery of the Mind*. Penfield skulle paralysera talcentrat på en vaken patient med epilepsi för att lokalisera det. Han visade upp olika bilder för patienten som då skulle berätta vad han såg. Då visste Penfield att han hade hittat talcentrat, för då blev patienten helt tyst. Men den här patienten knäppte otåligt med fingrarna när han han visades en bild på en fjäril och försökte uppenbarligen kommunicera på något *annat* sätt, trots att talcentrat var paralyserat. Penfield insåg då att något *annat* än hjärnan, bakom hjärnan, försökte kommunicera. Han kunde inte förklara det på något annat sätt än att detta var själen. Han förnekade bestämt i boken att det kunde förklaras med de högre hjärnfunktionerna. Penfield blev närmast religiös på kuppen.

Utomkroppsliga fenomen förnekas på de mest underliga sätt. Det finns en bild på en lustig liten man i pipskägg och tjocka glasögon i en tidning från Uppsala universitet. Han är från psykologiska fakulteten och håller upp en modell av en hjärna ovanför sitt eget huvud och hävdar att hjärnan inte kan förflytta sig ut ur huvudet! Det är på den nivån resonemanget förs. Det har i sin tur gjort att man kunnat införa idén om hjärnans kemiska obalans, och till slut – en hejdlös nerdrogning av befolkningen. Detta passiviserar och robotiserar, i synnerhet folk som gör uppror (psykiskt sjuka!). Religiösa människor eller människor med en själslig medvetenhet tar inte psykiatriska droger, det var det verkligt stora problemet psykiatrikerna stötte på. Därav även alla attacker på frireligiösa grupper och new age. Strategin återpeglas i psykiatriker Susanne Bejerots krassa uttalande i läkemedelsbolagets Lundbecks tidning med det mycket talande namnet ”Transmittorn”:

> ”Att få en biologisk förklaringsmodell har i sig en helande effekt ... överlag kan man anta att den biologiska förklaringsmodellen känns ganska trovärdig och ’rätt’ för den sekulariserade och logiskt lagda svensken, åtminstone den manliga delen. Och tror patienten på en biologisk förklaringsmodell är förutsättningarna sannolikt större för att hon accepterar en farmakologisk behandling”.

Med andra ord, kunde man sekularisera befolkningen var det lättare att få dem på psykofarmaka. Religiösa människor behövde inte hjälp av någon psykofarmaka, trodde man.

Infiltrationen av religionen är mer eller mindre klar. Kvar står en del grupper med inriktning på människan som en själslig varelse. De attackeras från olika håll. Även direkt av psykiatrin idag. Det är människors frihet som verkar vara psykiatrins stora problem. Som vi sett tidgare så skriver Sten Levander till Socialstyrelsen 1999, i WFMH:s anda:

”Med större manöverutrymme för individerna (frihet) ökar antalet personer som visar upp symtom. I det totalkontrollerade samhället finns få personlighetsstörda individer.”

Medicinen

För 20 år sedan integrerades psykiatrin och den somatiska vården i Sverige. Ett långvarigt mål som därmed uppfylldes. Psykiatriker Curt Åmark jublade och sade: ”De psykiska sjukdomarna har nu blivit jämställda med somatiska sjukdomar.” Med det menade han även att de skulle behandlas på samma sätt, det vill säga med medicin, alltså psykiatriska droger. De skulle nu kunna dölja sig bland andra vita rockar och undgå alltför mycket direkt uppmärksamhet för sina misslyckanden. Idag slussas patienter inom den somatiska vården direkt till psykiatrin. I vissa fall hinner de inte ens in på de medicinska mottagningarna förrän de tas om hand av psykiatrin. Det finns på förslag att alla patienter skall träffa en psykolog eller psykiatriker. De allmänpraktiserande läkarna skriver idag ut 90 procent av all psykmedicin. Infiltrationen av medicinen är så gott som klar. De sålde sig lätt.

Skolan

Infiltrationen av skolan skulle kräva en hel bok att förklara, men det var här det skulle börja och jag har tidigare skrivit om det långt mer utförligt i mina tidigare böcker. Det uppväxande släktet skulle programmeras till världsmedborgare enligt de psykiatriska principerna. Man räknade med att det skulle ta 15-20 år att omprogrammera en ny generation. Det skulle ske gradvis, med vissa backlash då och då när deras planer blev alltför uppenbara. Skolorna fullständigt översvämmades av mentalhälsoexperter under 1940- och 1950-talet. Man testade och experimenterade. Det var i USA skolan såg sin första attack. Den skulle genom psykologer och pedagoger såsom Hall, Watson, Skinner, Dewey, Thorndike och andra, exporteras vidare till övriga västvärlden.

En verklig kick-off fick de svenska psykologerna när Gunnar och Alva Myrdal kom hem från USA där de bland annat hade besökt Rockefeller Foundation, som så gott som helt sponsrade skolpsykologin i USA:s skolor. Rockefeller hade till och med betalt Myrdals resa till USA. Skolpedagogiken var där helt dominerad av psykologerna John Dewey och Skinner. Beteendevetaren Skinner experimenterade med råttor och lät sin dotter växa upp instängd i en låda (Skinner-boxen). Paret Myrdal var mycket entusiastiska över vad de sett och i sin bok *Kontakt med USA* från 1941 beskriver de lyriskt hur undervisning och uppfostran borde psykologiseras i Sverige. De ville att svenska skolan ”skulle psykologiseras enligt den amerikanska modellen”:

”Som hjälpmedel att nå detta har den amerikanska skolvärlden en mångfald resurser, som här endast kan antydas: psykologiska konsulter vid skolorna, som studerar barnens individuella problem, batterier av tester för att pröva individens utrustning, karaktärsanalyser osv.”

De beskriver den svenska skolan i sin bok med följande ord: ”tafatthet, fastlåsning, anständighet, tröghet, plikt, lydnad” – och de amerikanska experimentskolorna som Alva Myrdal besökte med: ”spontanitet, generositet, älskvärdhet, nydaning, livsduglighet, glädje, frigörelse, frihet.”

Tage Erlander utnämnde Alva Myrdal som medlem i 1946 års skolkommission och svenska skolan skulle aldrig bli sig lik. Skolutredningen fick följande slutdirektiv:

> ”Som allmän princip för utredningsarbete bör fasthållas att skolans yttersta mål måste vara icke kunskapsmeddelse utan fostran i ordets vidaste och djupaste bemärkelse.”

Helena M Henschen skriver i sin bok *Skolbarn* från 1985:

> ”Det som innebar en kursändring i svensk skolideologi var att 1946 års skolkommission ställde en motsättning mellan kunskapskravet å ena sidan och fostran till självständighet å den andra. För att hinna med självständighets- och samarbetsfostran måste man skära ner kunskapskravet. Så hade problemet knappast ställts tidigare.”

I sin bok *Kris i befolkningsfrågan* från 1946 skriver paret Myrdal mycket om vikten med barnpsykologi men att ”själva det psykiska hälsovårdsarbetet är av mycket vidsträcktare art. Det måste få göra sig gällande i det särskilda barnets hela uppfostringsmiljö, måste genomsyra både hem och skola.” I sin tidigare bok *Stadsbarn* från 1935 kräver Alva Myrdal en armé av psykologer i hela samhället, främst skolan. Hon var även ivrig förespråkare av sterilisering under parollen ”Gärna bidrag till ensamma mödrar, men inte utan sterilisering!”

Hennes son Jan Myrdal var inte lika entusiastisk över det psykologiska. I sin bok *En barndom i tre avsnitt* beskriver han hemförhållandena:

> ”Vår familj är inte gammalmodig, den är i stället modern och pedagogisk med en klart behavioristisk uppfostringsmetodik och därmed en beprövad och psykologiskt vetenskaplig och graderad straffskala för barnen.”

Dåvarande utbildningsministern sade följande vid TCO-kongressen 1967: ”Skolan är utan tvivel ett av våra förnämsta instrument när det gäller att strukturomvandla samhället.” Utbildningsministern ifråga var Olof Palme. Lisbeth Palme var barnpsykolog, utbildad och verksam på Ericastiftelsen, där även Alva Myrdal var aktiv, så troligen hade hon påverkat sin man. Dåvarande skolminister Göran Persson sade 1989 följande i en intervju i Lärartidningen: ”Skolan får inte överlämnas till privat tyckande ... Från statens sida kan vi aldrig acceptera att man på en skola driver en verksamhet som står i strid med de centralt fastställda målen.” Vilket föranledde rättsrådet Gustaf Petrén att yttra sig i tidskriften Medborgarrätt: ”Alla vet att det första som sker i en diktaturstat är att de makthavande lägger under sig och noggrant kontrollerar skolväsendet. Det uppväxande släktet måste från början indoktrineras efter maktägarnas bestämmande. De svenska skolmonopolisterna är samma andas barn.”

Psykologerna hade med detta börjat få vind i seglen. Nu skulle även de infiltrera samhället med sin psykologi. I en psykologitidning från 1948, samma år som WFMH startade, kunde man läsa om deras infiltrationsidéer:

> ”Psykologin står mitt uppe i en jäsande utveckling. Den är på frammarsch som aldrig

Skolan i västvärlden har omvandlats till en slags mentalhälsoklinik där psykiatrikerna lyckats övertala lärarna och skolmyndigheterna, att om en elev inte kan lära sig eller inte uppför sig väl så har det fel i hjärnan och behöver droger för att klara sig.

förr. Men här i Sverige har man inte förmått tillämpa de vunna rönen i praktiken. Vi måste ha in den moderna psykologin i barnuppfostran och yrkesvägledningen på ett mycket mer genomgripande sätt än vad som hittills skett. Vi måste infiltrera industri-, affärs- och företagsverksamheten...” (citerat i tidningen Freedom)

Amerika var det land som först skulle ta sig an de nya idéerna från psykologerna för att senare i sin tur sprida dem till Europa och Sverige via bland annat John Dewey, Skinner, Watson och Stanley Hall, den sistnämnda känd för sina intensiva studier inom barnutveckling. Hall spelade en ledande roll i grundandet av American Psychological Association, APA. Han var dess förste ordförande och utbildade John Dewey, sedermera en av världens mest kända pedagoger, snudd på helgonförklarad i svenska skolan. Sveriges första skolpsykolog, Torsten Husén, skriver:

”Amerikanska psykologer och pedagoger har tillhört dem som gått i spetsen för pedagogikens utveckling som vetenskap och för fastställande av denna vid universiteten. 1879 inrättades en professur i pedagogik vid Michigans universitet. 1862 stiftade Stanley Hall vid John Hopkins-universitet ett laboratorium för studium av barns och ungdomars psykiska utveckling och 1894 började John Dewey sin experimentella skola vid universitetet i Chicago.”

Då hade redan professor Wundt i Leipzig runt 1870 förklarat att människan inte hade någon själ. Själen och den fria viljan var en chimär, menade han. Leipzig var vid 1800-talets slut civilisationens hjärta, ett vetenskapens mecka. Tusentals studenter från hela västvärlden vallfärdade till Leipzig för att studera de nya vetenskaperna. Man uppfann där barometern och vakuumpumpen, utvecklade matematiken, kartlade planeter och månar för sjöfarten, uppfann batteriet och Gärtner fullbordade sin klassiska encyklopedi om frukter och växter, efter inspiration från Linné. Rasbiologin blommade. Filosofen Hegel föreslog att man skulle göra historia till vetenskap. Allt skulle göras till vetenskap. Vad var mer naturligt än att tillämpa vetenskapens lagar på själens område?

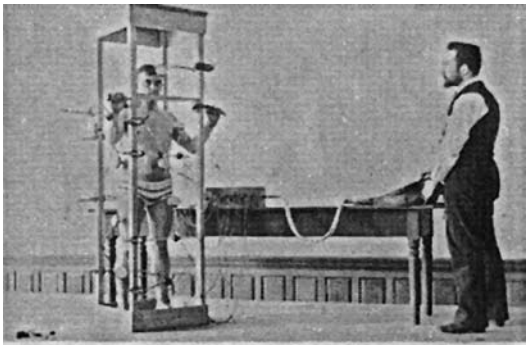

Wilhelm Wundt avskaffade själen.

Wilhelm Wundt hade i 17 år dissikerat grodor samt mätt hastigheten på nervimpulser på grodor. Hur lång tid tog det innan lårmuskeln ryckte till efter en elektisk stimulans applicerats på en nerv i tån? 25 meter i sekunden! Stimulus respons mekanismen var upptäckt. Men Wundt hade andra planer än att mäta grodnerver för trötta studenter. Han skulle starta världens första laboratorium i Leipzig för experimentell psykologi och istället för grodor mäta människor. Nervhastighet hos människan? 50-100 meter i sekunden! Mycket intressant. Besynnerliga apparater mötte besökarna i hans laboratorium. Pendlar, kronometrar, taktometrar, knappar och spakar fyllde rummen. Wundt kom fram till, genom experiment med dessa apparater som idag kan ses på museum, att människan inte hade någon själ. Allt var nerver och reaktionstid, människan var en stimulus respons mekanism: input-output. Ingen fri vilja eller själ däremellan.

”Den nya spännande läran” spred sig som en löpeld över hela västvärlden. Unga studenter såg sig som pionjärer. Detta var stort! Riktigt stort. I Nordisk Familjebok från 1921 kunde man senare läsa om Wundts inflytande: ”... Detta innebar att inom själslifvet ingen beståndande substans kunde konstateras. Wundts psykologi är därför en psykologi utan själ ... Wundt erkänner icke en fri vilja.” Slog man upp ordet *psykologi* i samma bok fann man: ”Psykologi (af grek. *psyche*, själ och *logos*, vetande) I äldre tider fattades i allmänhet psykologien som vetenskapen om själen, men många nutida psykologer förnekar tillvaron av substantiell själ.”

Ur Wundts lära föddes beteendevetenskapen. Människan skulle programmeras med lämpligt ”input” för att få önskat ”output”. Det var rent mekaniskt. Man kan också ironisera om man så vill och kalla det för ”skräp in” och ”skräp ut”. Men nu skulle skolpsykologerna, beteendevetarna och psykiatrikerna in i skolorna och programmera om barnen. De skulle se till att det blev rätt input. Gick inte detta, var det fel på barnens hjärnor, men det kunde man justera med psykiatriska droger. Pedagogen och psykologen Stanley Hall var student hos Wundt i Leipzig och lärde upp John Dewey som sedan influerade hela västvärldens skolsystem. Även makthavarna blev intresserade. Bismarck utnämnde Wundt till professor.

Wundts idéer spred sig över hela västvärlden. Till vänster syns ett typiskt experimentalpsykologiskt laboratorium efter förebild av Wundt. Till höger står Wundt i mitten tillsammans med några kollegor i universitetet i Leipzig. Tusentals studenter från hela västvärlden vallfärdade till Leipzig, vetenskapens Mecka på denna tid, för att lära sig ”den nya spännande läran”. Själen hade inte längre någon plats inom psykologin och psykiatrin. Utrönandet av nerver och stimulus respons var det nya. Och så är det än idag.

Här fanns ett rättfärdigande för att styra med ”järn och blod”. Människan var ju ett djur. Fanns här även möjlighet att kontrollera massorna? Ja, det fanns det. Pedagogiken togs över av psykologerna. Skolan togs över av de nya programmerarna. Nu skulle besten, människan, kontrolleras och dompteras. Psykiatrin och psykologin skulle lobotomera själen i samhället.

För Dewey så betydde utbildning att förse en ung hjärna och ett ungt nervsystem med erfarenheter – inte utlärandet av kunskap eller kultiverandet av intellektet. Detta orsakade en brytpunkt med den traditionella rollen av läraren som utbildare. I stället blev läraren en guide vid socialiseringen av barnet, att leda barnet till att anpassa sig till det specifika beteende som krävdes av honom för att umgås väl i grupp, att stimulera barnet till rätt beteende. Barn skulle inte undervisas, de skulle stöpas. Gick inte det klassificerade barn senare med bokstavsdiagnos och fick droger. Dewey krävde ett utslätande av individuella olikheter hos en grupp elever omedvetet utsatta för undervisningstekniker som skulle styra framtidens sociala ordning. Som Dewey själv sade: ”Samordning kräver att barnet skall bli kapabelt att uttrycka sig självt, men på ett sådant sätt att det förverkligar sociala slutmål.”

Dewey grundade den progressiva pedagogiken, eller socialpedagogiken, som inriktade sig på sociala ändamål. Dewey uppmärksammade mycket riktigt faran med den auktoritära pedagogiken och för mycket teori, men inriktade sig tyvärr på ”psykologisk utveckling” istället för att utveckla och förbättra den grundläggande utbildningen. Dewey jobbade helt enkelt för en framtida social ordning.

Redan år 1925 var mer än 1000 skolor i USA engagerade i att revidera sina kursplaner så att de skulle gå i linje med den nya psykologiska inriktningen. Harold Rugg, en av Deweys anhängare rapporterade om skolpsykologernas vision:

> ”Genom världens alla skolor skall vi sprida en ny föreställning om regeringsmakt som kommer att omfatta människans alla kollektiva aktiviteter; ett styrelsesätt som förutsätter vetenskaplig kontroll och styrning av ekonomiska verksamheter i allmänhetens intresse.”

Men det tog verkligen inte slut där. Låt oss ta ett skutt längre fram i tiden, till april år 1972 i staden Lebanon i delstaten Pennsylvania i USA. Psykiater Chester Pierce från Harvard University håller just ett föredrag till tusen lärare i ett jättelikt seminarium som anordnats av Association for Childhood Education International:

”Varje barn i Amerika som börjar skolan vid fem års ålder är sinnessjukt därför att det kommer till skolan med en viss lojalitet mot vårt lands grundare, våra valda tjänstemän, sina föräldrar, en tro på en övernaturlig varelse, mot suveräniteten av denna nation såsom självständig stat ... Det är upp till er lärare att göra alla dessa sjuka barn friska genom att skapa framtidens barn.”

Ingenstans är psykiatrins och psykologins intrång i skolan mer uppenbart än i USA. I Encyclopedia Britannica från 1979 kunde man läsa:

”Psykologin i USA har blivit så inflytelserik internationellt sett att vissa auktoriteter beskriver den som att närma sig en status av ’kolonial vetenskap’. 1970 fanns det 35 000 psykologer, 50 procent arbetade inom skolan, 20 procent för staten och 10 procent inom affärsverksamheten och resterande ... procent privat.”

Antalet utbildningspsykologer i USA ökade från 455 personer 1969 till 16 146 personer år 1992. Idag finns det nästan fler barnpsykiatriker, psykologer, kuratorer, rådgivare och speciallärare än det finns vanliga lärare. Och lärarna själva får gedigen utbildning i psykologi. Satsningen på ”mentalhälsoexperter” i skolorna har varit oerhörd. Ungefär lika oerhörd som analfabetismen.

Under mitten av 1980-talet så var 13 procent av amerikanska 17-åringar funktionella analfabeter, vilket innebär att de inte kan läsa texter svårare än de som används i fjärde klass. Mellan 25 och 44 miljoner amerikanska vuxna kunde inte ens läsa giftvarningen på en burk växtskyddsmedel, ett brev från ett barns lärare eller förstasidan på en dagstidning. Enligt rapporten ”A Nation at Risk” från 1983 så kunde en tredjedel av alla rekryter till amerikanska flottan inte läsa säkerhetsinstruktionerna på olika krigsmaterial. Rapporten framlade också att företagsledare klagade på att de måste sätta upp kostsamma utbildningsprogram i sådana grundläggande ämnen som läsning, skrivning och stavning. I rapporten kunde man läsa:

”Vår nation är i fara ... om en ovänligt sinnad främmande makt hade försökt att införa den mediokra utbildningsverksamhet i Amerika som pågår idag så skulle vi mycket väl kunnat betrakta det som en krigshandling.”

1994 var redan ca 90 miljoner vuxna, alltså mer än en tredjedel, funktionella analfabeter. Avhoppen från skolan ökade från omkring tre miljoner år 1972 till nästan 5 miljoner 1982, dvs bara under en tioårs period. En artikel i DN från 1993 om den amerikanska skolan bekräftar detta:

”I världens ledande industriland, USA, har en stor del av befolkningen inte ens den mest elementära utbildning. Av USA:s 191 miljoner vuxna saknar närmare hälften kunskap nog för att läsa busstidtabeller eller skriva ett enklare klagobrev om exempelvis en debitering. Det visar en undersökning i utbildningsdepartementets regi som pågått i fyra år

och omfattade 26 000 människor över 15 år. Var tionde amerikan har stora läs- och skrivsvårigheter. Undersökningens slutsatser är att det amerikanska utbildningssystemet har försämrats. Uppskattningsvis förlorar det amerikanska samhället uppemot 30 miljarder årligen efter produktionsstörningar till följd av misstag, olyckor och annat som har sin grund i otillräcklig utbildning."

Skolväsendet i USA har inte försämrats – det har kollapsat! Naturligtvis är det inte bara USA som råkat illa ut. Psykologerna spred sig över hela världen – med samma förödande resultat. I Dagens Nyheter 1981 kunde man läsa följande:

"Genom Alva Myrdal blev den amerikanska progressiva pedagogiken en hörnsten i socialdemokratisk svensk politik på 1940-talet. Den ackompanjerade enhetsskolan och grundskolan. Rörelsens gudfader heter John Dewey och är nu åter tillgänglig på svenska."

År 1993 gjordes en försiktig uppskattning om att det fanns närmare 100 000 personer med läs- och skrivsvårigheter i Nya Zeeland. En undersökning som gjordes på australier 1989 visar att ungefär 32 procent hade problem med att skriva sin arbetshistorik eller att läsa etiketten på en medicinburk. Samtidigt, i England, sägs mer än två miljoner människor vara funktionella analfabeter, dvs. de klarar sig hjälpligt i livet men inte mer. Enligt en rapport från FN var mellan 500 000 och 800 000 människor fullständiga analfabeter i Tyskland år 1989. Tidningen TIME redovisade i augusti 1999 att 23 procent av den irländska befolkningen var funktionella analfabeter och 43 procent av den polska.

Åtta miljoner skolbarn i USA går på tunga psykdroger och skolresultaten i USA har idag rasat ner till omkring tjugonde plats, internationellt sett. Idag kan, enligt National Geographics undersökning från 2005, en av sju amerikaner i åldrarna 18 till 24 inte hitta Irak på en karta och 49 procent kunde inte ens hitta New York på kartan.

Det verkliga genombrottet för psykiatrin i USA skedde år 1950 under en konferens i Vita Huset om undervisningens framtid. Konferensen hade arrangerats av det nybildade och psykiatribefrämjande regeringsorganet National Institute of Mental Health (NIMH). Idag det mest tongivande i världen inom detta område. Vid denna konferens lyckades man övertyga lagstiftarna om att skattebetalarna nu måste betala för psykiatriskt engagemang i skolorna. Ett annat krav som uttalades var att psykiatriker skulle få rätt till att ta över föräldraskapet:

"Skolan har en möjlighet och ett ansvar att upptäcka de fysiska och mentala handikapp som har undgått observation från föräldrar eller andra före skoltiden och vilka skulle förhindra utvecklandet av en frisk personlighet. Skolan bör också initiera de nödvändiga hälsoinstanser genom samhällets myndigheter och resurser. Alla skolor bör så snabbt som möjligt gå i riktning mot att ha lämpliga vägledning- och rådgivningsfunktioner för alla individer i alla åldrar. Det är inte bara barnet som behöver behandling utan även de närstående behöver hjälp"

Idag har många föräldrar i USA fått sina barn omhändertagna på grund av att de inte vill ge dem amfetamin. Då tvångsomhändertas de av de sociala myndigheterna. Det finns indikationer på att den utvecklingen även håller på att ske i Sverige.

År 1995 använde NIHM Vita Huset-konferensen för att övertyga regeringen att det behövdes en femårsstudie av nationens mentala hälsa. Rapporten, ”Handling för mental hälsa” kom slutligen ut 1961 och föreslog bl.a. att kursplanen skulle ”konstrueras för att styra eleven mot samhällets realiteter, speciellt genom yrkesundervisning ... och kursplanen skulle konstrueras så att den främjade mental hälsa som ett medel för sociala framsteg och som ett sätt att förändra kulturen...” Professor Thomas Szasz kommenterade detta beslut i sin bok Cruel Compassion:

> ”Valet av president Kennedy till presidentämbetet försatte psykiatrikerna i en feststämning som inte hade upplevts tidigare i hela dårhusläkarnas historia ... Vägen låg öppen för en verklig kvacksalvarnas glansperiod.”

William Coulson, chef för Research Council of Ethnopsychology, som en gång var anhängare, men senare aktiv motståndare till psykiatrins och psykologins inflytande i skolor, summerade i sin tur denna era:

> ”Under 1960-talet kom det en ”drive” från psykiatrin att göra skolorna till mentalhälsokliniker. Under denna tidpunkt fick de lärarna att tro att utbildning tillhörde det förgångna och att det var dags att satsa på mental hälsa.”

En rapport som sponsrades av NIMH, ”Skolornas roll inom mentalhälsan”, refererade till hur skolans undervisning hade omtolkats:

> ”Undervisning innebär inte att lära människor saker som de inte vet – det innebär att lära dem att uppföra sig såsom de inte uppför sig.”

Skolan skulle utnyttjas maximalt för att skapa en utopisk mentalvårdsstat. Lärarna skulle nu lägga ifrån sig sin vanliga lärarroll och bli psykiatriska redskap, utan att veta om det. Man sa också att om föräldrarna gjorde motstånd så skulle deras barn och hela familjen remitteras till en psykiatriker eller psykolog ”för att diagnostiseras eller genomgå behandling”. Lärare och skolmyndigheter skulle använda alla möjliga påtryckningar tills de slutade göra motstånd. Läraren skulle fortsätta att rapportera till dem om deras barns uppförande i skolan. ”Ibland tar det månader eller till och med år innan föräldrar kommer över sina rädslor för att söka psykiatrisk hjälp”, stod det i rapporten. Att föräldrarnas rädsla var berättigad har dock historien bevisat.

Den viktigaste segern för psykiatrin och psykologin kom 1965 i och med antagandet av grundskolelagen i USA (Education Act, ESEA). Denna lag satte bokstavligt talat psykiatrin och psykologin i samhällets förarsäte och bidrog starkt till att skolan fick till ett upplägg som de kommande 30 åren skulle leda till ökade läs- och skrivsvårigheter, såväl som ökat våld och drogmissbruk. ESEA slog in skolornas dörrar för en flodvåg av psykiatriker, psykologer, psykiatriska socialarbetare och psykiatriska program och psykiatrisk testning som pågår än idag. I allt större skala dessutom.

Två psykiatriker som bidrog till den ursprungliga planen var som vi sett Chisholm, ordförande för WFMH och senare WHO, samt J. R. Rees, en gång vice VD för Tavistock Clinic, enheten för psykologisk krigföring i Storbritannien samt förste ordförande i WFMH.

Det var i talet den 18 juni 1940 som Rees beskrev psykiatrins mål på följande sätt: ”…Vi har framgångsrikt attackerat ett antal yrkesgrupper. De två lättaste av dem är naturligtvis läraryrket och kyrkan; de två svåraste är rättsväsendet och medicinen.” Rees var ogenerat rättfram: ”...vi måste efterlikna diktaturerna och organisera någon slags femtekolonnaktivitet!”

Vid en av WFMH:s inledande konferenser utsattes familjen, länge betraktad som den ideala enheten för uppfostran av framtida generationer, för en direkt attack ”...och skall därför om möjligt försvagas för att befria individer och särskilt barnen från familjelivets tvångsvälde.”

Tidigare under 1945 hade Chisholm angett inriktningen för WFMH och världspsykiatrin när han på sitt arroganta sätt sa:

> ”Vi har svalt alla slags fördärvliga föreställningar från våra föräldrar, våra söndagsskollärare och lärare, våra politiker, våra präster, våra tidningar och andra med ett egenintresse av att kontrollera oss. ’Ni skall bli som gudar, känna gott och ont’; gott och ont att kontrollera barnen med, att förhindra fritt tänkande, att påtvingas lokala, familjära och nationella lojaliteter och att förblinda barnen från att se sitt underbara intellektuella arv. Resultaten, de oundvikliga resultaten är frustrering, underlägsenhet, neuroser och en oförmåga att njuta av livet, att tänka klart eller att skapa en värld som passar att leva i.”

På så sätt kunde den nya ”behavouristiska” eliten, som betraktade sig som gudar, dock utan själ, nästla sig in bland regeringar, myndigheter, religionen och skolan och har därigenom närmast fullbordat en total statskupp. Som journalisten och författaren Bernard Schreiber skrev i slutet på sin bok *The Men Behind Hitler*, en bok om psykiatrikernas roll i Förintelsen:

> ”Nazisterna må vara upplösta, men psykiatrikerna finns fortfarande kvar. Kanske var detta det vapen som Goebbels skröt om, som skulle leda till det Tredje Rikets återuppståndelse, inte en superbomb och inte en dödsstråle, utan en blåkopia för en psykiatrisk slavstat.”